

OKRESNÁ PROKURATÚRA BANSKÁ BYSTRICA
Partizánska cesta 1, 975 63 Banská Bystrica 1

Číslo: 3 Pv 2/22/6601-22
EEČ: 2-45-171-2022

Banská Bystrica 21.11.2022

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. **XXXXX a spol.**

Trestný čin: zločin: zvýhodňovanie veriteľa podľa § 240 odsek 1, odsek 3
Trestného zákona
zločin: zvýhodňovanie veriteľa podľa § 240 odsek 1, odsek 3
Trestného zákona

Rozhodol: prokurátor Okresnej prokuratúry Banská Bystrica

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie
obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- zločin: zvýhodňovanie veriteľa podľa § 240 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona
Doplňte text

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

účastníctvo: návodca podľa § 21 odsek 1 písmeno b Trestného zákona

na tom skutkovom základe, že:

- dňa 29.06.2010 XXXXX a XXXXX naviedli XXXXX, konateľa spoločnosti XXXXX IČO: XXXXX, so sídlom XXXXX, ktorá v tom čase nebola schopná splniť svoje splatné záväzky, aby sumu 500.000,- Eur, ktorou XXXXX dňa 29.06.2010 disponovala, použil výlučne na úhradu splatných záväzkov XXXXX voči XXXXX, pričom dňa 29.06.2010 boli uhradené faktúry vystavené XXXXX spoločnosti XXXXX, a to faktúra č.

1. DF091009 vystavená na sumu 23.620,83 Eur splatná dňa 29.10.2009,
2. DF091150 vystavená na sumu 5.188,88 Eur splatná dňa 26.11.2009,
3. DF091151 vystavená na sumu 40.185 Eur splatná dňa 26.11.2009,

4. DF091246 vystavená na sumu 31.033,61 Eur splatná dňa 24.12.2009,
5. DF091266 vystavená na sumu 17.838,34 Eur splatná dňa 29.12.2009,
6. DF091405 vystavená na sumu 8.800,37 Eur splatná dňa 26.01.2010,
7. DF091421 vystavená na sumu 34.161,54 Eur splatná dňa 27.01.2010,
8. DF091422 vystavená na sumu 14.516,20 Eur splatná dňa 28.01.2010,
9. DF091452 vystavená na sumu 55.151,05 Eur splatná dňa 28.01.2010,
10. DF091549 vystavená na sumu 55.124,77 Eur splatná dňa 25.02.2010,
11. DF091780 vystavená na sumu 7.000 Eur splatná dňa 18.03.2010,
12. DF100134 vystavená na sumu 94.514,31 Eur splatná dňa 29.04.2010,
13. DF100328 vystavená na sumu 1.896,47 Eur splatná dňa 07.06.2010,
14. DF100317 vystavená na sumu 21.034,25 Eur splatná dňa 08.06.2010,
15. DF100372 vystavená na sumu 2.010,01 Eur splatná dňa 15.06.2010,
16. DF100412 vystavená na sumu 42.082,54 Eur splatná dňa 22.06.2010,
17. DF100476 vystavená na sumu 23.923,68 Eur splatná dňa 27.06.2010,
18. DF100568 vystavená na sumu 153,03 Eur splatná dňa 14.07.2010,
19. DF100602 vystavená na sumu 24.765,12 Eur splatná dňa 21.07.2010,

pričom k úhrade týchto faktúr došlo bez dodržania zásady pomernosti a rovnomernosti, keďže XXXXX bola zvýhodnená oproti ďalším veriteľom XXXXX, voči ktorým mala XXXXX ku dňu 29. 06. 2010 záväzky po lehote splatnosti do 30 dní vo výške 123.295,77 Eur, záväzky po lehote splatnosti od 30 dní do 90 dní vo výške 137.425,48 Eur, záväzky po lehote splatnosti od 90 dní do 180 dní vo výške 108.275,96 Eur, záväzky po lehote splatnosti od 180 dní do 360 dní vo výške 161.823,92 Eur a záväzky po lehote splatnosti viac ako 360 dní vo výške 105.888,46 Eur, a teda došlo k zvýhodneniu XXXXX a zmareniu čo aj len čiastočného uspokojenia veriteľov XXXXX, pričom bola spôsobená XXXXX vo výške 500.000,- Eur,

XXXXX ako konateľ spoločnosti XXXXX IČO: XXXXX, so sídlom XXXXX v čase, keď táto spoločnosť nebola schopná splniť svoje splatné záväzky voči svojim veriteľom, na základe návrhu XXXXX a XXXXX uzavrel za XXXXX dňa 29.06.2010 zmluvu o pôžičke a zmluvu zriadení záložného práva k nehnuteľnému majetku so spoločnosťou XXXXX, zastúpenou štatutárnym orgánom XXXXX a XXXXX, pričom na základe zmluvy o pôžičke poskytla XXXXX spoločnosti XXXXX pôžičku vo výške 500.000,- Eur s tým, že finančné prostriedky budú použité na úhradu splatných záväzkov XXXXX voči XXXXX a na základe zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnému majetku vo vlastníctve XXXXX nachádzajúcemu sa v okrese XXXXX, obci XXXXX, katastrálne územie XXXXX, zapísanému na LV č. 8151, a to pozemku parcely registra "C" č. 2187/142, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria o výmere 1.341 m², bola XXXXX rozhodnutím Správy katastra XXXXX z 10.08.2010, číslo vkladu V 1801/10 zaevidovaná ako záložný veriteľ na tejto nehnuteľnosti a následne si PMR, s.r.o. zastúpená štatutárnym orgánom XXXXX a XXXXX v reštrukturalizačnom konaní XXXXX vedenom na Okresnom súde XXXXX pod sp.zn. 1R/5/2011 a neskôr v reštrukturalizačnom a konkurznom konaní vedenom pod sp.zn. 2R/2/2013 uplatnila pohľadávku na základe uvedenej zmluvy o pôžičke a zmluvy o zriadení záložného práva, v dôsledku čoho sa stala zabezpečeným veriteľom s úplným uspokojením svojej pohľadávky, čím vo výške 500.000,- Eur bolo zmarené uspokojenie veriteľov XXXXX, ktorí si prihlásili svoje pohľadávky do reštrukturalizačného konania vedeného pod sp. zn. 1R/5/2011 a reštrukturalizačného a konkurzného konania vedeného pod sp. zn. 2R/2/2013 a ich

pohľadávky neboli popreté,

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX
miesto narodenia: XXXXX
rodné priezvisko: XXXXX
trvalé bydlisko: XXXXX
väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- zločin: zvyhodňovanie veriteľa podľa § 240 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona
Doplňte text

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

účastníctvo: návodca podľa § 21 odsek 1 písmeno b Trestného zákona

na tom skutkovom základe, že:

- dňa 29.06.2010 XXXXX a XXXXX naviedli XXXXX, konateľa spoločnosti XXXXX IČO: XXXXX, so sídlom XXXXX, ktorá v tom čase nebola schopná splniť svoje splatné záväzky, aby sumu 500.000,- Eur, ktorou XXXXX dňa 29.06.2010 disponovala, použil výlučne na úhradu splatných záväzkov XXXXX voči XXXXX pričom dňa 29.06.2010 boli uhradené faktúry vystavené XXXXX spoločnosti XXXXX, a to faktúra č.

20. DF091009 vystavená na sumu 23.620,83 Eur splatná dňa 29.10.2009,
21. DF091150 vystavená na sumu 5.188,88 Eur splatná dňa 26.11.2009,
22. DF091151 vystavená na sumu 40.185 Eur splatná dňa 26.11.2009,
23. DF091246 vystavená na sumu 31.033,61 Eur splatná dňa 24.12.2009,
24. DF091266 vystavená na sumu 17.838,34 Eur splatná dňa 29.12.2009,
25. DF091405 vystavená na sumu 8.800,37 Eur splatná dňa 26.01.2010,
26. DF091421 vystavená na sumu 34.161,54 Eur splatná dňa 27.01.2010,
27. DF091422 vystavená na sumu 14.516,20 Eur splatná dňa 28.01.2010,
28. DF091452 vystavená na sumu 55.151,05 Eur splatná dňa 28.01.2010,
29. DF091549 vystavená na sumu 55.124,77 Eur splatná dňa 25.02.2010,
30. DF091780 vystavená na sumu 7.000 Eur splatná dňa 18.03.2010,
31. DF100134 vystavená na sumu 94.514,31 Eur splatná dňa 29.04.2010,
32. DF100328 vystavená na sumu 1.896,47 Eur splatná dňa 07.06.2010,
33. DF100317 vystavená na sumu 21.034,25 Eur splatná dňa 08.06.2010,
34. DF100372 vystavená na sumu 2.010,01 Eur splatná dňa 15.06.2010,
35. DF100412 vystavená na sumu 42.082,54 Eur splatná dňa 22.06.2010,
36. DF100476 vystavená na sumu 23.923,68 Eur splatná dňa 27.06.2010,
37. DF100568 vystavená na sumu 153,03 Eur splatná dňa 14.07.2010,
38. DF100602 vystavená na sumu 24.765,12 Eur splatná dňa 21.07.2010,

pričom k úhrade týchto faktúr došlo bez dodržania zásady pomernosti a rovnomernosti, keďže XXXXX bola zvyhodnená oproti ďalším veriteľom XXXXX,

voči ktorým mala XXXXX ku dňu 29. 06. 2010 záväzky po lehote splatnosti do 30 dní vo výške 123.295,77 Eur, záväzky po lehote splatnosti od 30 dní do 90 dní vo výške 137.425,48 Eur, záväzky po lehote splatnosti od 90 dní do 180 dní vo výške 108.275,96 Eur, záväzky po lehote splatnosti od 180 dní do 360 dní vo výške 161.823,92 Eur a záväzky po lehote splatnosti viac ako 360 dní vo výške 105.888,46 Eur, a teda došlo k zvýhodneniu XXXXX a zmareniu čo aj len čiastočného uspokojenia veriteľov XXXXX, pričom bola spôsobená XXXXX vo výške 500.000,- Eur,

XXXXX ako konateľ spoločnosti XXXXX IČO: XXXXX, so sídlom XXXXX v čase, keď táto spoločnosť nebola schopná splniť svoje splatné záväzky voči svojim veriteľom, na základe návrhu XXXXX a XXXXX uzavrel za XXXXX dňa 29.06.2010 zmluvu o pôžičke a zmluvu zriadení záložného práva k nehnuteľnému majetku so spoločnosťou XXXXX, zastúpenou štatutárnym orgánom XXXXX a XXXXX, pričom na základe zmluvy o pôžičke poskytla XXXXX spoločnosti XXXXX pôžičku vo výške 500.000,- Eur s tým, že finančné prostriedky budú použité na úhradu splatných záväzkov XXXXX voči XXXXX a na základe zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnému majetku vo vlastníctve XXXXX nachádzajúcemu sa v okrese XXXXX, obci XXXXX, katastrálne územie XXXXX, zapísanému na LV č. 8151, a to pozemku parcely registra "C" č. 2187/142, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria o výmere 1.341 m², bola XXXXX rozhodnutím Správy katastra XXXXX z 10.08.2010, číslo vkladu V 1801/10 zaevidovaná ako záložný veriteľ na tejto nehnuteľnosti a následne si XXXXX zastúpená štatutárnym orgánom XXXXX a XXXXX v reštrukturalizačnom konaní XXXXX vedenom na Okresnom súde XXXXX pod sp.zn. 1R/5/2011 a neskôr v reštrukturalizačnom a konkurznom konaní vedenom pod sp.zn. 2R/2/2013 uplatnila pohľadávku na základe uvedenej zmluvy o pôžičke a zmluvy o zriadení záložného práva, v dôsledku čoho sa stala zabezpečeným veriteľom s úplným uspokojením svojej pohľadávky, čím vo výške 500.000,- Eur bolo zmarené uspokojenie veriteľov XXXXX, ktorí si prihlásili svoje pohľadávky do reštrukturalizačného konania vedeného pod sp. zn. 1R/5/2011 a reštrukturalizačného a konkurzného konania vedeného pod sp. zn. 2R/2/2013 a ich pohľadávky neboli popreté,

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

trvalé bydlisko: XXXXX

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- zločin: zvýhodňovanie veriteľa podľa § 240 odsek 1, odsek 3 Trestného zákona
Doplňte text

štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

- dňa 29.06.2010 XXXXX a XXXXX naviedli XXXXX, konateľa spoločnosti XXXXX IČO: XXXXX, so sídlom XXXXX v tom čase nebola schopná splniť svoje splatné záväzky, aby sumu 500.000,- Eur, ktorou XXXXX dňa 29.06.2010 disponovala, použil výlučne na úhradu splatných záväzkov XXXXX voči XXXXX, pričom dňa 29.06.2010 boli uhradené faktúry vystavené XXXXX spoločnosti XXXXX, a to faktúra č.

39. DF091009 vystavená na sumu 23.620,83 Eur splatná dňa 29.10.2009,
40. DF091150 vystavená na sumu 5.188,88 Eur splatná dňa 26.11.2009,
41. DF091151 vystavená na sumu 40.185 Eur splatná dňa 26.11.2009,
42. DF091246 vystavená na sumu 31.033,61 Eur splatná dňa 24.12.2009,
43. DF091266 vystavená na sumu 17.838,34 Eur splatná dňa 29.12.2009,
44. DF091405 vystavená na sumu 8.800,37 Eur splatná dňa 26.01.2010,
45. DF091421 vystavená na sumu 34.161,54 Eur splatná dňa 27.01.2010,
46. DF091422 vystavená na sumu 14.516,20 Eur splatná dňa 28.01.2010,
47. DF091452 vystavená na sumu 55.151,05 Eur splatná dňa 28.01.2010,
48. DF091549 vystavená na sumu 55.124,77 Eur splatná dňa 25.02.2010,
49. DF091780 vystavená na sumu 7.000 Eur splatná dňa 18.03.2010,
50. DF100134 vystavená na sumu 94.514,31 Eur splatná dňa 29.04.2010,
51. DF100328 vystavená na sumu 1.896,47 Eur splatná dňa 07.06.2010,
52. DF100317 vystavená na sumu 21.034,25 Eur splatná dňa 08.06.2010,
53. DF100372 vystavená na sumu 2.010,01 Eur splatná dňa 15.06.2010,
54. DF100412 vystavená na sumu 42.082,54 Eur splatná dňa 22.06.2010,
55. DF100476 vystavená na sumu 23.923,68 Eur splatná dňa 27.06.2010,
56. DF100568 vystavená na sumu 153,03 Eur splatná dňa 14.07.2010,
57. DF100602 vystavená na sumu 24.765,12 Eur splatná dňa 21.07.2010,

pričom k úhrade týchto faktúr došlo bez dodržania zásady pomernosti a rovnomernosti, keďže XXXXX bola zvýhodnená oproti ďalším veriteľom XXXXX, voči ktorým mala XXXXX ku dňu 29. 06. 2010 záväzky po lehote splatnosti do 30 dní vo výške 123.295,77 Eur, záväzky po lehote splatnosti od 30 dní do 90 dní vo výške 137.425,48 Eur, záväzky po lehote splatnosti od 90 dní do 180 dní vo výške 108.275,96 Eur, záväzky po lehote splatnosti od 180 dní do 360 dní vo výške 161.823,92 Eur a záväzky po lehote splatnosti viac ako 360 dní vo výške 105.888,46 Eur, a teda došlo k zvýhodneniu XXXXX a zmareniu čo aj len čiastočného uspokojenia veriteľov XXXXX, pričom bola spôsobená XXXXX vo výške 500.000,- Eur,

- XXXXX ako konateľ spoločnosti XXXXX IČO: XXXXX, so sídlom XXXXX v čase, keď táto spoločnosť nebola schopná splniť svoje splatné záväzky voči svojím veriteľom, na základe návrhu XXXXX a XXXXX uzavrel za XXXXX dňa 29.06.2010 zmluvu o pôžičke a zmluvu zriadení záložného práva k nehnuteľnému majetku so spoločnosťou XXXXX, zastúpenou štatutárnym orgánom XXXXX a XXXXX, pričom na základe zmluvy o pôžičke poskytla XXXXX spoločnosti XXXXX pôžičku vo výške 500.000,- Eur s tým, že finančné prostriedky budú použité na úhradu splatných záväzkov XXXXX voči XXXXX a na základe zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnému majetku vo vlastníctve XXXXX nachádzajúcemu sa v okrese XXXXX, obci XXXXX, katastrálne územie XXXXX, zapísanému na LV č. 8151, a to

pozemku parcely registra "C" č. 2187/142, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria o výmere 1.341 m², bola XXXXX rozhodnutím Správy katastra XXXXX z 10.08.2010, číslo vkladu V 1801/10 zaevidovaná ako záložný veriteľ na tejto nehnuteľnosti a následne si XXXXX. zastúpená štatutárnym orgánom XXXXX a XXXXX v reštrukturalizačnom konaní XXXXX vedenom na Okresnom súde XXXXX pod sp.zn. 1R/5/2011 a neskôr v reštrukturalizačnom a konkurznom konaní vedenom pod sp.zn. 2R/2/2013 uplatnila pohľadávku na základe uvedenej zmluvy o pôžičke a zmluvy o zriadení záložného práva, v dôsledku čoho sa stala zabezpečeným veriteľom s úplným uspokojením svojej pohľadávky, čím vo výške 500.000,- Eur bolo zmarené uspokojenie veriteľov XXXXX, ktorí si prihlásili svoje pohľadávky do reštrukturalizačného konania vedeného pod sp. zn. 1R/5/2011 a reštrukturalizačného a konkurzného konania vedeného pod sp. zn. 2R/2/2013 a ich pohľadávky neboli popreté,

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie vecí.

Odôvodnenie:

Dňa 19.09.2018 bolo uznesením vyšetrovateľa OKP OR PZ XXXXX pod číslom konania ČVS:ORP-65/3-VYS-BB-2016 v zmysle § 199 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie a súčasne podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku vznesené obvinenie XXXXX, nar. XXXXX vo Zvolene, trvale bytom XXXXX, XXXXX za zločin zvýhodňovania veriteľa podľa § 240 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, XXXXX, nar. XXXXX v Martine, trvale bytom XXXXX XXXXX, XXXXX za zločin zvýhodňovania veriteľa podľa § 240 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona spáchaný formou návodu podľa § 21 ods. 1 písm. b) Trestného zákona a XXXXX, nar. XXXXX v Martine, trvale bytom XXXXX XXXXX, XXXXX za zločin zvýhodňovania veriteľa podľa § 240 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona spáchaný formou návodu podľa § 21 ods. 1 písm. b) Trestného zákona, ku ktorému došlo na tom skutkovom základe, že

- dňa 29.06.2010 XXXXX a XXXXX naviedli XXXXX, konateľa spoločnosti XXXXX IČO: XXXXX, so sídlom XXXXX, ktorá v tom čase nebola schopná splniť svoje splatné záväzky, aby sumu 500.000 Eur, ktorou XXXXX dňa 29.06.2010 disponovala, použil výlučne na úhradu splatných záväzkov XXXXX voči XXXXX pričom dňa 29.06.2010 boli uhradené faktúry vystavené XXXXX spoločnosti XXXXX, a to faktúra č.

58. DF091009 vystavená na sumu 23.620,83 Eur splatná dňa 29.10.2009,
59. DF091150 vystavená na sumu 5.188,88 Eur splatná dňa 26.11.2009,
60. DF091151 vystavená na sumu 40.185 Eur splatná dňa 26.11.2009,
61. DF091246 vystavená na sumu 31.033,61 Eur splatná dňa 24.12.2009,
62. DF091266 vystavená na sumu 17.838,34 Eur splatná dňa 29.12.2009,
63. DF091405 vystavená na sumu 8.800,37 Eur splatná dňa 26.01.2010,
64. DF091421 vystavená na sumu 34.161,54 Eur splatná dňa 27.01.2010,
65. DF091422 vystavená na sumu 14.516,20 Eur splatná dňa 28.01.2010,
66. DF091452 vystavená na sumu 55.151,05 Eur splatná dňa 28.01.2010,
67. DF091549 vystavená na sumu 55.124,77 Eur splatná dňa 25.02.2010,
68. DF091780 vystavená na sumu 7.000 Eur splatná dňa 18.03.2010,
69. DF100134 vystavená na sumu 94.514,31 Eur splatná dňa 29.04.2010,

70. DF100328 vystavená na sumu 1.896,47 Eur splatná dňa 07.06.2010,
71. DF100317 vystavená na sumu 21.034,25 Eur splatná dňa 08.06.2010,
72. DF100372 vystavená na sumu 2.010,01 Eur splatná dňa 15.06.2010,
73. DF100412 vystavená na sumu 42.082,54 Eur splatná dňa 22.06.2010,
74. DF100476 vystavená na sumu 23.923,68 Eur splatná dňa 27.06.2010,
75. DF100568 vystavená na sumu 153,03 Eur splatná dňa 14.07.2010,
76. DF100602 vystavená na sumu 24.765,12 Eur splatná dňa 21.07.2010,

pričom k úhrade týchto faktúr došlo bez dodržania zásady pomernosti a rovnomernosti, keďže XXXXX bola zvýhodnená oproti ďalším veriteľom XXXXX, voči ktorým mala XXXXX ku dňu 29. 06. 2010 záväzky po lehote splatnosti do 30 dní vo výške 123.295,77 Eur, záväzky po lehote splatnosti od 30 dní do 90 dní vo výške 137.425,48 Eur, záväzky po lehote splatnosti od 90 dní do 180 dní vo výške 108.275,96 Eur, záväzky po lehote splatnosti od 180 dní do 360 dní vo výške 161.823,92 Eur a záväzky po lehote splatnosti viac ako 360 dní vo výške 105.888,46 Eur, a teda došlo k zvýhodneniu XXXXX a zmareniu čo aj len čiastočného uspokojenia veriteľov XXXXX, pričom bola spôsobená XXXXX vo výške 500.000 Eur,

- XXXXX ako konateľ spoločnosti XXXXX IČO: XXXXX, so sídlom XXXXX v čase, keď táto spoločnosť nebola schopná splniť svoje splatné záväzky voči svojim veriteľom, na základe návrhu XXXXX a XXXXX uzavrel za XXXXX dňa 29.06.2010 zmluvu o pôžičke a zmluvu zriadení záložného práva k nehnuteľnému majetku so spoločnosťou XXXXX, zastúpenou štatutárnym orgánom XXXXX a XXXXX, pričom na základe zmluvy o pôžičke poskytla XXXXX spoločnosti XXXXX pôžičku vo výške 500.000 Eur s tým, že finančné prostriedky budú použité na úhradu splatných záväzkov XXXXX voči XXXXX a na základe zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnému majetku vo vlastníctve XXXXX nachádzajúcemu sa v okrese XXXXX, obci XXXXX, katastrálne územie XXXXX, zapísanému na LV č. 8151, a to pozemku parcely registra "C" č. 2187/142, druh pozemku zastavané plochy a nádvoria o výmere 1.341 m², bola XXXXX rozhodnutím Správy katastra XXXXX z 10.08.2010, číslo vkladu V 1801/10 zaevidovaná ako záložný veriteľ na tejto nehnuteľnosti a následne si XXXXX zastúpená štatutárnym orgánom XXXXX a XXXXX v reštrukturalizačnom konaní XXXXX vedenom na Okresnom súde XXXXX pod sp.zn. 1R/5/2011 a neskôr v reštrukturalizačnom a konkurznom konaní vedenom pod sp.zn. 2R/2/2013 uplatnila pohľadávku na základe uvedenej zmluvy o pôžičke a zmluvy o zriadení záložného práva, v dôsledku čoho sa stala zabezpečeným veriteľom s úplným uspokojením svojej pohľadávky, čím vo výške 500.000 Eur bolo zmarené uspokojenie veriteľov XXXXX, ktorí si prihlásili svoje pohľadávky do reštrukturalizačného konania vedeného pod sp. zn. 1R/5/2011 a reštrukturalizačného a konkurzného konania vedeného pod sp. zn. 2R/2/2013 a ich pohľadávky neboli popreté.

Obvinenie bolo Ing. XXXXX XXXXX XXXXX a XXXXX vznesené najmä na základe znaleckého posudku XXXXX a zadovážených listinných dôkazov.

V priebehu prípravného konania boli v procesnom postavení obvineného vypočutí XXXXX, XXXXX a XXXXX. V procesnom postavení svedkov boli vypočutí XXXXX XXXXX, PhD., XXXXX, XXXXX. Do spisového materiálu boli zabezpečené

listinné dôkazové materiály súvisiace s vyšetrovanou vecou ako napr. Zmluva o pôžičke zo dňa 29.06.2010, rozhodnutie Správy katastra XXXXX V 1800/10 z 09.08.2010, zmluva o záložnom práve z 29.6.2010 medzi XXXXX. a XXXXX, listiny z Tatra banky a.s., listiny súvisiace s reštrukturalizačnými plánmi, konkurzom a iné. Do konania bol uznesením podľa § 142 ods. 1 Trestného poriadku zo dňa 04.04.2019 pribratý súdny znalec z odboru Ekonómia a manažment, odvetvie Účtovníctvo a daňovníctvo znalec XXXXX, ktorý vypracoval znalecký posudok č. 9/2019. K záverom znaleckého dokazovania bol znalec vyšetrovateľkou následne vypočutý. Do konania bola tiež Opatrením vyšetrovateľa PZ zo dňa 07.07.2020 vydaným podľa § 141 ods. 1 Trestného poriadku pribratá znalkyňa z odboru Ekonómia a manažment, odvetvie Účtovníctvo a daňovníctvo, Kontroling XXXXX, ktorá vypracovala Odborné vyjadrenie č. 1/2020. Znalkyňa bola vo vzťahu k záverom znaleckého dokazovania v prípravnom konaní aj vypočutá.

Obvinený XXXXX, konateľ spoločnosti XXXXX (ďalej len „XXXXX“) vypovedal, že spoločnosť sa zaoberala výrobou zváraných oceľových konštrukcií. Spoločnosť XXXXX (ďalej len „XXXXX“) bola najväčším dodávateľom spoločnosti XXXXX a od svojho vzniku dodávala spoločnosti XXXXX výpalky. Okrem toho spoločnosť XXXXX svoje výrobné technológie prispôbovala potrebám spoločnosti XXXXX keďže oni boli na druhej strane ich najväčší odberatelia. Pre lepšiu ilustráciu uviedol, že v roku 2008 mali s XXXXX celkový obrat vo výške okolo 7 miliónov Eur po prepočte. Splatnosť faktúr mali dohodnutú na 90 dní. Keď v rokoch 2008 až 2009 nastal ekonomický prepád na celom svete, tržby im zo dňa na deň klesli o 64% a z roku 2009 ostali neuhradené faktúry spoločnosti XXXXXt voči XXXXX vo výške cca 500.000€. Napriek tomu, že im boli dlžní a mali voči nim neuhradené faktúry, tak bol obojstranný záujem na pokračovaní vo vzájomnej spolupráci, keďže aj spoločnosť XXXXX verila tomu, že spoločnosť XXXXX má ďalší potenciál rastu. Obaja verili, že situácia sa časom zlepší. Dôvodom na uzatvorenie zmluvy o pôžičke zo dňa 29.06.2010 bol fakt, že rok 2010 bol druhým krízovým rokom z hľadiska ekonomickej krízy, ktorá zasiahla ich výrobný sektor a zákazníci zo dňa na deň odmietali brať už vyrobené resp. nakúpené tovary, čo im spôsobovalo ekonomické problémy, rozhodne však neboli v predĺžení. V tom čase sa so svojim najväčším dodávateľom XXXXX voči ktorému vykazovali záväzky zhruba vo výške 500.000€ a ktorý bol aj dovtedy ich kľúčový dodávateľ (cca 50% tržieb XXXXX odchádzalo práve tomuto dodávateľovi), dohodli, že urobia účtovnú operáciu, kedy sa záväzky XXXXX voči XXXXX po lehote splatnosti premenia na dlhodobý podnikateľský úver, ktorý spoločnosť XXXXX ekonomicky posilní a zlepší bilanciu, čím sa vytvorí rezerva na úhradu dlhov ostatných veriteľov spoločnosti XXXXX Touto účtovnou operáciou bolo uzatvorenie zmluvy o pôžičke zo dňa 29.06.2010 v zmysle ktorej sa spoločnosť XXXXX zaviazala poskytnúť na účet dlžníka spoločnosti XXXXX vedený v Tatra banke a.s. (ďalej len „Tatra banka,“) pôžičku vo výške 500.000€. Pôžička bola účelovo viazaná, pretože dlžník XXXXX sa v zmluve zaviazal poskytnutú jednorazovú pôžičku podľa tejto zmluvy v celom rozsahu použiť výhradne na úhradu existujúcich splatných záväzkov vo výške cca 500.000€ voči svojmu veriteľovi, t.j. XXXXX Termín splatnosti tejto novej pohľadávky vo výške 500.000€ zo zmluvy o pôžičke zo dňa 29.06.2010 bol v zmluve dojednaný do 30.06.2011. Veriteľ s dlžníkom sa dohodli, že pohľadávka veriteľa XXXXX na vrátenie peňažných prostriedkov spolu so zmluvne dojednaným príslušenstvom, bude zabezpečená záložným právom na nehnuteľnosti patriacej dlžníkovi XXXXX, pričom predmetom záložného práva sa stali nehnuteľnosti zapísané na LV č. 8151, k.ú. Zvolen, okres

Zvolen, ktoré sú podrobnejšie rozpísané v tejto zmluve. Nejednalo sa o nové nehnuteľnosti, spoločnosť XXXXX bola na nich zapísaná ako záložný veriteľ v druhom rade po Tatra banke. XXXXX ďalej uviedol, že dôvod, prečo spoločnosť XXXXX pristúpila k uzatvoreniu tejto zmluvy o pôžičke bol zrejme ten, že v tom čase sa spoločnosť XXXXX snažila získať úver od banky za účelom financovania svojich projektových zámerov. Banka spoločnosti XXXXX mala zrejme problém so štruktúrou pohľadávok spoločnosti XXXXX kvôli tomu, že ich pohľadávky po lehote splatnosti boli vo vyššej sume, ako bola banka schopná a ochotná akceptovať z pohľadu rizikovosti splácania úveru. Celú situáciu spoločne konzultovali so spoločnosťou XXXXX aj za účasti Tatra banky, ktorá mala voči XXXXX pohľadávky vo výške cca 600.000€. Vzhľadom k tomu, že už v tom čase, t.j. v roku 2010, bola spoločnosť XXXXX pod dohľadom Tatra banky, na každý väčší záväzok spoločnosti XXXXX sa vyžadoval súhlas tejto banky. XXXXX uviedol, že on už teraz nevie, kto prišiel prvý s nápadom na uzatvorenie zmluvy o pôžičke, ale podstatné je to, že Tatra banka súhlasila s poskytnutím pôžičky a súhlasila aj so založením nehnuteľností, o čom svedčí aj zápis spoločnosti XXXXX na liste vlastníctva ako druhého zabezpečeného veriteľa po Tatra banke. Uzatvorením zmluvy o pôžičke zo dňa 29.06.2010 nedošlo k zmareniu uspokojenia ostatných veriteľov spoločnosti XXXXX. Uzatvorením zmluvy o pôžičke v skutočnosti došlo len k zmene záväzkov po lehote splatnosti na dlhodobý úver, ktorý spoločnosť XXXXX ekonomicky posilnil a zlepšil jej ekonomickú bilanciu. Podľa názoru XXXXX je v celej veci kľúčové, že finančné prostriedky poskytnuté spoločnosti XXXXX zo strany XXXXX na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 29.06.2010 boli v zmysle zmluvy účelovo viazané, preto v danom prípade nemohla byť dodržaná zásada uspokojovania najstarších pohľadávok resp. zásada pomernosti či rovnomernosti uhrádzania záväzkov, na ktorú poukazuje vyšetrovateľ v uznesení o vznesení obvinenia. Poukázal tiež na fakt, že spoločnosť XXXXX nie je banková inštitúcia a nemusela spoločnosti XXXXX poskytnúť žiadne peniaze a bolo preto v danom prípade výlučne na veriteľovi XXXXX, ktorý pôžičku poskytol, aby sa slobodne rozhodol, akým spôsobom má dlžník použité finančné prostriedky použiť. Nerešpektovanie danej situácie by bolo zásahom do zmluvnej voľnosti strán. Pokiaľ by v danej situácii poskytovala finančné zdroje napríklad financujúca banka bez ich účelovej viazanosti, návratnosť ktorých by si tiež bez akýchkoľvek pochybností logicky zabezpečovala viacerými zabezpečovacími inštitútmi, vrátane zriadenia záložného práva na nehnuteľný majetok dlžníka, tak by banka rovnako de facto získala výhodu na úkor ostatných nezabezpečených veriteľov. Okrem toho, v čase uzatvorenia zmluvy o pôžičke zo dňa 29.06.2010, spoločnosť XXXXX nemala žiadnu vedomosť o tom, že jedného dňa pôjde do konkurzu, o čom svedčí aj fakt, že prvá reštrukturalizácia bola súdom schválená až v roku 2011, potom bola súdom schválená druhá reštrukturalizácia a do konkurzu išla spoločnosť XXXXX až začiatkom roka 2014, teda viac ako tri roky po podpise predmetnej zmluvy o pôžičke zo dňa 29.6.2010. XXXXX si položil otázku, ako teda mohol uzatvárať zmluvu o pôžičke s cieľom poškodiť svojich veriteľov, keď v tom čase sa o konkurze vôbec neuvažovalo a to že spoločnosť XXXXX mala reálnu šancu na oživenie a revitalizáciu svedčia aj dve súdom schválené reštrukturalizácie, ktoré v prípade, že by reštrukturalizačné plány boli nereálne, tak by ich súd ani v jednom prípade nebol býval schválil. Poukázal v tejto súvislosti tiež na fakt, že od uzatvorenia zmluvy o pôžičke zo dňa 29.06.2010 do vstupu spoločnosti XXXXX do konkurzu, so spoločnosťou XXXXX zrealizovali obchody v nemalom objeme. Napriek tomu, že podľa záverov znaleckého skúmania XXXXX, bola spoločnosť XXXXX ku dňu 31.3.2010 platobne neschopná, XXXXX vypovedal, že v čase, keď za spoločnosť

XXXXX uzatváral zmluvu o pôžičke so spoločnosťou XXXXX, nemal a ani nemohol mať vedomosť o platobnej neschopnosti prípadne predĺžení spoločnosti z nasledovných dôvodov. Kontrolu, či je spoločnosť XXXXX v predĺžení, mohol realizovať až na základe ročnej uzávierky a záverov audítora. Dôvodom bolo, že ročná uzávierka a závery audítora brali do úvahy relevantné obdobie, ktoré je v akomkoľvek výrobnom sektore podstatné. Čiastkové závery a vyhodnocovanie výsledkov hospodárenia by neprinieslo želaný efekt a nemalo by dostatočnú relevanciu vzhľadom k chybnému ukazovateľu rozpracovanosti výroby. Proces od naskladnenia materiálu, cez jeho spracovanie až po samotnú expedíciu výrobku trval približne tri až štyri mesiace. Pri tržbách vo výške priemerne cca 4 milióny Eur, to znamenalo rozpracovanosť výrobkov na úrovni približne 1 milión Eur. Táto rozpracovanosť však v priebehu roka kolísala a preto bolo možné vyvodiť závery o hospodárení podniku až na základe skúmania primeraného časového obdobia a tým je jeden kalendárny rok. Ak by bola do výpočtov znalca braná do úvahy aj rozpracovaná výroba, nemohol by znalec prísť k záveru, že spoločnosť bola k 30.03.2010 platobne neschopná. Tento údaj však nemohol mať znalec k danému dátumu k dispozícii, nakoľko ho bolo možné určiť, resp. odhadnúť až súhrnne za celý kalendárny rok. K dátumu 31.03.2010 mohla byť rozpracovaná výroba niekde na úrovni 1 milión Eur, ale toto číslo sa dalo odhadnúť až spätne. XXXXX je presvedčený o tom, že ak by znalec tento údaj bral do úvahy, jeho závery by boli opačné, to znamená, že spoločnosť XXXXX nebola platobne neschopná resp. v predĺžení.

Na otázku vyšetrovateľky PZ aká by nastala situácia, keby spoločnosť XXXXX nebola poskytla spoločnosti XXXXX pôžičku vo výške 500.000€ na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 29.6.2010 s účelovým viazaním poskytnutia týchto finančných prostriedkov, XXXXX odpovedal, že určite by si spoločnosť XXXXX mohla účtovať minimálne úroky z omeškania z ich skôr splatných pohľadávok a ak by sa spolu nedohodli na tomto riešení, prišli by o svojho najvýznamnejšieho dodávateľa, spoločnosť XXXXX by s nimi pre ich nesplatené pohľadávky po lehote splatnosti ukončila spoluprácu a v tom čase nebol na Slovensku iný dodávateľ výpalkov, ktorý by bol schopný dodávať tieto komponenty pre spoločnosť XXXXX v takom objeme, v akom ich potrebovali.

Na otázku vyšetrovateľky PZ od akého časového obdobia už bolo zrejmé, že spoločnosť XXXXX pôjde do konkurzu, XXXXX odpovedal, že toto bolo zrejmé až začiatkom roka 2014, kedy bolo aj vyhlásenie konkurzu oficiálne zverejnené. Pohľadávka spoločnosti XXXXX vo výške 500.000€ zo zmluvy o pôžičke zo dňa 29.6.2010 nebola nikdy uhradená. Akýkoľvek záväzok spoločnosti XXXXX, ktorý vznikol po roku 2009 bol dôsledkom ekonomickej krízy, kedy tržby prudko klesli zo dňa na deň, avšak záväzky, vrátane zamestnancov, ktorých bolo okolo 100 v tom čase, tie ostali. Čiže ťažko sa plnili nejaké staršie záväzky, zamestnanec nemohol za to, že prišla kríza. Uviedol, že všetky kroky robil v snahe spoločnosť XXXXX zachrániť v ťažkých ekonomických časoch, nakoľko cítil svoj osobný záväzok voči všetkým svojim zamestnancom aj obchodným partnerom. A predpokladá, že to isté chcela aj XXXXX.

Obvinený XXXXX vypovedal, že pokiaľ ide o uzatvorenie zmluvy o pôžičke zo dňa 29.06.2010 nikto nikoho na nič nenavádzal. V tom čase nemali informácie o tom, aké finančné záväzky má spoločnosť XXXXX a voči komu a ani tieto informácie mať nemohli, preto neexistuje dôvod a ani pohnútky k tomu, aby pána Beňa nejakým spôsobom nabádali ukrátiť iných jeho veriteľov, ako sa to uvádza v uznesení

vyšetrovateľa PZ o vznesení obvinenia. Zmluva o pôžičke bola uzatvorená preto, že bola výsledkom vzájomnej dohody medzi XXXXX a XXXXX. O tejto zmluve mala vedomosť tak financujúca banka spoločnosti XXXXX a tiež banka SG Equipment, u ktorej spoločnosť XXXXX pred 29.6.2010 žiadala o poskytnutie úveru na projekt nákupu technológií. O úver žiadali vo výške 1.105.140€ a bol určený na nákup technológií za spoluúčasti fondov Európskej únie. Bola podpísaná aj zmluva s Ministerstvom hospodárstva SR o príspevku vo výške 50% zo sumy 1.104.000€. Povinnosť spoločnosti bolo celé to zaplatiť a potom žiadať refundáciu tej časti 50%. Ich úlohou bolo získať finančné prostriedky samozrejme za účasti finančných ústavov. XXXXX uviedol, že zo strany banky bol ústne informovaný, že banka má problém so štruktúrou pohľadávok XXXXX, nakoľko pohľadávky po lehote splatnosti boli vo vyššej sume, ako bola banka ochotná akceptovať. Z uvedeného dôvodu po dohode s Tatra bankou a s pánom XXXXX dospeli k riešeniu, že z pohľadávok z obchodného styku po lehote splatnosti vytvoria jednu pohľadávku plynúcu zo zmluvy o pôžičke, ktorú podpísali so splatnosťou jedného roka a premenili vlastne len formu pohľadávky. Všetko to bolo koordinované s Tatra bankou. Prvá reštrukturalizácia spoločnosti XXXXX bola vyhlásená v deviatom mesiaci roku 2011, takže nikto z nich v čase uzatvorenia zmluvy o pôžičke dňa 29.6.2010 nemohol vedieť, že keď sa spolu dohodnú so súhlasom banky na takomto riešení, t. j. na pretransformovaní pohľadávky, že by tým porušovali nejakú zákonnú normu. Nevedel uviesť, kto prišiel prvý s takýmto riešením, kľúčové je, že s tým súhlasila Tatra banka. Tatra banka vyžadovala zároveň od spoločnosti XXXXX podpis zmluvy o podriadenosti dlhu, t.j. že pôžička sa bude splácať až potom, ako sa budú splácať dlhy plynúce z úverov. Zjednodušene povedané, XXXXX nemohla zaplatiť XXXXX skôr, ako to dovolila Tatra banka. Zmluvu o pôžičke videl právnik spoločnosti XXXXX, ktorý ju pripomienkoval, videli ju aj právnici Tatra banky, o čom existujú aj písomné podklady. XXXXX uviedol, že zmluvu vytvoril on, nakoľko bol finančným riaditeľom, už v minulosti takéto zmluvy vypracúval a pracoval tiež v bankovníctve. Taktiež vytvoril zmluvu o zriadení záložného práva. XXXXX tiež uviedol, že v roku 2010 spoločnosť XXXXX nemala vedomosť o finančnej situácii XXXXX, pretože v tom čase neboli nejaké dostupné verejné zdroje a informácie o majetku iných spoločností, ale mali za to, že keď celú situáciu koordinovala Tatra banka, pričom spoločnosť XXXXX mala povinnosť voči banke predkladať finančné výkazy, tak boli presvedčení, že ich finančná situácia je v poriadku, keď s týmto riešením súhlasila aj Tatra banka. Uviedol, že v roku 2010 si ani nezisťovali stav a výšku záväzkov spoločnosti XXXXX, pretože si to ani nemali ako zistiť. Jediný kto to mohol zistiť, bola Tatra banka, tá na to mala právo a išlo o obchodné tajomstvo. Oni (XXXXX a XXXXX) sa na to Ing. XXXXX nikdy nepýtali. XXXXX tiež uviedol, že úver nakoniec od banky SG Equipment spoločnosť XXXXX dostala, v prvej polovici roka 2011 bol vydokladovaný aj príspevok a bolo oň požiadané. Pohľadávka spoločnosti XXXXX z pôžičky vo výške 500.000€ nebola zo strany XXXXX nikdy uhradená. Bola prihlásená najprv do prvej reštrukturalizácie, potom do druhej a nakoniec do konkurzu. V rámci prvej reštrukturalizácie bolo uhradených štyri alebo päť splátok. V čase keď robili predmetnú zmluvu o pôžičke, mali pohľadávky voči XXXXX nižšie, ako keď išli do konkurzu. Keďže išlo o konkurznú pohľadávku, túto nakoniec predali, lebo to bolo nepoužiteľné aktívum. Pohľadávku v celkovej výške 810.000€ (pôžička 500.000€ s príslušenstvom) predali za 40.000€. XXXXX ďalej vypovedal, že v reštrukturalizácii dostávali informácie od správkyne v rozsahu, v akom ako členovia veriteľského výberu, dostávať mali. Už pri prvej reštrukturalizácii vedeli, kto sú veritelia a bez Tatra banky sa nemohlo nič pohnúť, všetko mali založené, bez

súhlasu sa banky sa nedalo robiť nič, až keď Tatra banka povedala áno, tak mohli hlasovať. Ekonomická situácia bola horšia, ale z toho rozloženia, ktoré tam bolo, nemohli urobiť iné, len hlasovať za to, že spoločnosť dostane ďalší priestor na vyrábanie. Pán XXXXX hovoril, že má zákazky, má ďalších zahraničných odberateľov, tak im nezostalo nič iné, než veriť. V čase, keď sa robila zmluva o pôžičke, mali (spoločnosť XXXXX) menej pohľadávok než v čase, keď to došlo do konkurzu. Uviedol, že spoločnosti XXXXX do poslednej chvíle verili. Od prvej reštrukturalizácie až do konkurzu poskytla spoločnosť XXXXX spoločnosti XXXXX tovar v hodnote cca 3,6 miliónov Eur, čo aj bolo zdokladované. XXXXX uviedol, že oni verili, že z ďalšej výroby sa môžu vyrobiť finančné prostriedky na splácanie starých dlhov. XXXXX uviedol, že keby neurobili zmluvu o pôžičke a nedošlo by k predĺženiu splatnosti, tak podľa jeho názoru by nastalo okamžité ukončenie spolupráce XXXXX a XXXXX a to isté by urobila aj Tatra banka, lebo by sa tovarové toky zastavili. Tatra banka by nedovolila čerpanie úveru a bol by koniec. Nevytvoril by sa ani priestor na zaplatenie reštrukturalizačných splátok ostatným veriteľom.

Obvinený XXXXX vypovedal, že v čase podpisu zmluvy o pôžičke bol konateľom spoločnosti XXXXX. Ako konateľ firmy mal povinnosť firmu chrániť, aby ekonomicky fungovala. V tom čase zamestnávala spoločnosť XXXXX okolo 140 ľudí. Odmietla, že by XXXXX navádzal na akýkoľvek trestný čin. Motiváciou na zmenu krátkodobej pohľadávky na dlhodobú bol európsky projekt financovania technológií, kde v tom čase už mali podpísanú zmluvu o poskytnutí finančných prostriedkov, keďže systém európskych peňazí bol zakotvený tak, že projekt si subjekt musel odfinancovať sám a po ukončení projektu mohol predložiť požiadavku na prefinancovanie od štátu. Na financovanie tohto projektu žiadali bankové domy o financovanie a tieto chceli vedieť ekonomickú podstatu firmy, čiže žiadali ekonomické výsledky za niekoľko období. V tom čase mala spoločnosť XXXXX v súvahe aj položku „pohľadávky po splatnosti“. Nadpolovičnú väčšinu týchto pohľadávok tvorila pohľadávky voči firme XXXXX. Banka trvala na tom, aby sa zrealizovala reštruktúra týchto pohľadávok, ktoré boli po splatnosti, určite to bola Tatra banka a tiež finančná skupina SQ Equipment. Túto otázku musela spoločnosť XXXXX riešiť, ak chceli riešiť projekt. XXXXX žiadala o úver vo výške 1.105.410€, pričom bez získania tohto úveru by prefinancovať nákup strojov nevedeli. Vzhľadom k tomu, že pohľadávky voči XXXXX tvorili nadpolovičnú väčšinu pohľadávok spoločnosti XXXXX, tak im prišlo najjednoduchšie zrealizovať reštruktúru pohľadávok so spoločnosťou XXXXX. Keď rozoberali veci, ktoré je potrebné zakomponovať do zmluvy, tak zistili, že XXXXX má svoj majetok už založený v prevažnej väčšine, možno až 90%, v prospech financujúcej banky, ktorou bola Tatra banka. Keďže Tatra banka bola aj financujúca banka XXXXX, tak požiadali banku o stretnutie s cieľom danú situáciu riešiť. Návrh zmluvy o pôžičke medzi XXXXX a XXXXX dozoroval spoločný financujúci ústav - Tatra banka. Na základe komunikácie s Tatra bankou prebehlo uzatvorenie predmetnej zmluvy o pôžičke, kde si dala banka vlastné podmienky, za ktorých môže dôjsť k uzatvoreniu takejto zmluvy o pôžičke medzi XXXXX a XXXXX uviedol, že z tohto dôvodu je dávanie zmluvy o pôžičke zo dňa 29.6.2010 do súvisu s reštrukturalizáciou v roku 2011 scestné. Po vykonaní zmien, t. j. keď sa zmenili pohľadávky XXXXX po splatnosti na pohľadávky pred splatnosťou, bol úver spoločnosti XXXXX bankou schválený, keďže tým naplnili podmienky na úverový rámec. XXXXX zdôraznil, že po uzatvorení zmluvy o pôžičke neprestali so spoločnosťou XXXXX obchodovať, ale sa snažili im pomôcť prekonať krízu a obchodovali s nimi ešte ďalšie tri roky a otočili tam ešte 3 milióny Eur, kým neprišli do

konkurzu. Pokiaľ ide o skutočnosť, či v čase podpisu zmluvy o pôžičke v roku 2010 vedeli, v akej finančnej situácii sa nachádzala spoločnosť XXXXX, XXXXX odpovedal, že o ekonomickej situácii spoločnosti XXXXX nemali bližšie vedomosti, keďže takáto informácia nebola v tom čase dostupná z verejných zdrojov. Najviac informácií mala financujúca banka. Ak s tým nemala problém banka, oni to vnímali normálne. Nemali ani dôvod, aby si to zisťovali. Keď spoločnosti XXXXX prišli peniaze, pán XXXXX predložil dodávateľské faktúry a banka dávala súhlas na úhradu, keďže bola záložným veriteľom. Okrem toho spoločnosť XXXXX bola dlhoročný obchodný partner XXXXX, obchodovali spolu od roku 2000, videli, ako sa firma rozvíja a pán XXXXX bol technicky a aj obchodne zdatný, lebo vedel dotiahnuť zákazky k sebe do firmy a vedel ich aj zrealizovať. Spoločnosť XXXXX nemala iné východisko než situáciu ustáť tým, že sa zmení pohľadávka z krátkodobej na dlhodobú, lebo takto mohla mať XXXXX príjmy a z nich uspokojovať iných veriteľov, keďže spoločnosť XXXXX im de facto poskytla ročný dodávateľský úver.

XXXXX XXXXX, PhD. vo svojej svedeckej výpovedi uviedla, že je vyštudovaná právnička, má tiež vyštudovanú Ekonomickú fakultu, odbor personálny manažment. Ďalej má titul PhD. z insolvenčného práva a dizertačnú prácu robila z reštrukturalizácií. Od roku 2012 je advokátka a od roku 2009 správca konkurznej podstaty. Pre Ministerstvo spravodlivosti SR robí odborné prednášky na kurzoch pre správcov konkurznej podstaty a to tak pre nových ako aj pre správcov so skúsenosťami. Má za sebou dokopy približne 86 konkurzov a reštrukturalizácií. Pokiaľ ide o spoločnosť XXXXX, prvá reštrukturalizácia bola v roku 2011 a prebehla úspešne. Druhá reštrukturalizácia bola schválená v roku 2013, tá už úspešná nebola a spoločnosť išla začiatkom roka 2014 do konkurzu. Pohľadávky spoločnosti XXXXX boli do konkurzu na majetok úpadcu prihlásené dňa 07.05.2014. Pohľadávky pozostávali zo zabezpečenej ako aj nezabezpečených pohľadávok. Následne došlo k zmene veriteľa na XXXXX, IČO: 45 684 791. Pohľadávka č. 345 (pohľadávka na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 29.06.2010) bola zabezpečená záložným právom č. 1 – V 1800/10 a záložným právom č. 2 – V 1801/10. Celková zabezpečená suma predstavovala 500.682,69€. Právny dôvod zabezpečovacieho práva predstavoval vklad záložného práva V 1800/10 - Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnému majetku zo dňa 29.06.2010. Vklad záložného práva do katastra povolila správa katastra XXXXX rozhodnutím zo dňa 09.08.2010 a to V 1801/10 - Zmluva o zriadení záložného práva k nehnuteľnému majetku zo dňa 29.06.2010. Vklad záložného práva do katastra povolila správa katastra Zvolen Rozhodnutím zo dňa 10.08.2010. Predmetom zabezpečovacieho práva boli vklady záložného práva V 1800/10 - nehnuteľnosti nachádzajúce sa v okrese Zvolen, obci Zvolen, k. ú. Zvolen, zapísané na LV č. 8151, a to: pozemky s p. č. 2187/3, 2187/30, 2187/53, 2187/141, 2187/143, 2187/145, a stavby č. s. 276, 8450, 8456; V 1801/10 - nehnuteľnosti nachádzajúce sa v okrese Zvolen, obci Zvolen, k. ú. Zvolen, zapísané na LV č. 8151, a to: pozemok p. č. 2187/142. Pohľadávky spoločnosti XXXXX voči XXXXX evidované pod č. 346 až 414 v celkovej výške 399.805,71€ neboli zabezpečené zabezpečovacím právom. Zabezpečená pohľadávka bola uplatnená na základe Zmluvy o pôžičke zo dňa 29.06.2010. Nezabezpečené pohľadávky boli uplatnené na základe Rámcovej zmluvy č. 002/13/03/2007 to dňa 13.03.2007 a Zmluvy o regresnom faktoringu zo dňa 27.02.2009. XXXXX XXXXX tiež uviedla, že okrem toho, že išlo o zabezpečenú pohľadávku XXXXX, a teda sa uspokojovala z majetku, ktorý ju zabezpečuje pred nezabezpečenými veriteľmi, nemá vedomosť o tom, že by bola pohľadávka veriteľa XXXXX nejakým spôsobom uprednostnená. Pohľadávka

veriteľa XXXXX (pôvodne XXXXX s.r.o.) bola v konkurze uspokojená vo výške 23.514,88€ a aj to bola uspokojená zo všeobecnej podstaty. Svedkyňa ďalej vypovedala, že ďalší zabezpečení veritelia v konkurze okrem spoločnosti XXXXX boli veriteľ Tatra banka, a.s., zistená pohľadávka v celkovej výške 576.797,21€, uspokojená vo výške 576.797,21€. Pôvodný veriteľ postúpil svoje pohľadávky riadne a včas uplatnené v predmetnom konkurznom konaní vedené pod č. 891, 892 a 893 v zozname pohľadávok na nového veriteľa XXXXX (ďalej ako „zabezpečený veriteľ“). Okresný súd XXXXX uznesením zo dňa 29.07.2014, č. k. 2R 2/2013 – 1166 povolil vstup nového veriteľa v rozsahu prihlásených pohľadávok zapísaných pod č. 891, 892 a 893 v predmetnom konkurznom konaní. Uvedené uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 22.08.2014. Ďalším zabezpečeným veriteľom bol VB LEASING SK, spol. s r.o., zistená pohľadávka v celkovej výške 1.689,78€, uspokojená vo výške 1.689,78€. Posledným zabezpečeným veriteľom bola Všeobecná úverová banka, a.s., pohľadávka zistená v celkovej výške 200.883,67€, uspokojená vo výške 62.969,76€. Podľa názoru XXXXX Škodovej bez spoločnosti XXXXX by nebolo možné realizovať ani prvú reštrukturalizáciu, nakoľko to bol kľúčový veriteľ a zároveň najdôležitejší dodávateľ a bez ich súhlasu a kooperácie by sa nedalo realizovať nič, nakoľko by bola zastavená výroba. Takže tento veriteľ bol veľmi dôležitý a dá sa povedať že kľúčový. K zmluve o pôžičke medzi dlžníkom XXXXX a veriteľom XXXXX zo dňa 29.06.2010 na sumu 500.000€, XXXXX XXXXX uviedla, že podľa jej vedomostí (nakoľko to bolo zabezpečené ešte pred prvou reštrukturalizáciou), keďže XXXXX bol najväčší dodávateľ spoločnosti XXXXX a mal veľký objem nesplatených pohľadávok po lehote splatnosti, tak ich podmienkou ďalšej spolupráce bolo práve uzatvorenie tejto zmluvy s účelovo viazanými finančnými prostriedkami, ktoré mohli byť použité výhradne len na úhradu ich starších nesplatených pohľadávok s tým, že nová pohľadávka bude zabezpečená záložným právom, aby mali garantovanú návratnosť. Uviedla, že toto je bežný podnikateľský postup, lebo XXXXX bola príliš finančne angažovaná a preto je logické, že trvali na finančnom krytí. Na tomto mieste ale podotkla, že ona priamo s XXXXX nekomunikovala, vždy len sprostredkovane cez ich advokáta, takže nevyklučuje, že tam bolo aj iné pozadie uzatvorenia zmluvy o pôžičke zo dňa 29.6.2010, ale nevedela sa k tomu vyjadriť.

Na otázku vyšetrovatelky PZ či v čase uzatvorenia zmluvy o pôžičke medzi dlžníkom XXXXX a veriteľom XXXXX na sumu 500.000€ zo dňa 29.06.2010 bola reálna šanca, že v prípade, ak spoločnosť XXXXX neukončí obchodnú spoluprácu s XXXXX pre nesplatené dlhy, mohlo by v budúcnosti dôjsť k úhrade týchto dlhov z vyprodukovaného zisku, XXXXX XXXXX odpovedala, že do reštrukturalizačného plánu robila analýzu účtovníctva spoločnosti XXXXX tri roky spätne, takže môže povedať, že ten predpoklad oživenia spoločnosti XXXXX, resp. predpoklad, že za zachovania obchodnej spolupráce medzi dodávateľom XXXXX a odberateľom XXXXX dôjde k splateniu dovtedy nesplatených pohľadávok, bol reálny.

Na otázku vyšetrovatelky PZ či v čase, keď bola poskytnutá pôžička vo výške 500.000€ zo dňa 29.6.2010, bola finančná situácia spoločnosti XXXXX v takom stave, že by boli schopní teoreticky splatiť dlh u svojho prioritného zabezpečeného veriteľa (Tatra banky a.s.), všetkých nezabezpečených veriteľov a svojho zabezpečeného veriteľa XXXXX, ktorý v tom čase ešte nemal splatnú svoju pohľadávku, keďže splatnosť nastala až 30.6.2011, XXXXX XXXXX odpovedala, že určite nie, pretože spoločnosť XXXXX nikdy nemala taký majetok, aby bola schopná uspokojiť všetkých svojich veriteľov. A to ani v čase uzatvorenia zmluvy o pôžičke v roku 2010 a ani po roku, kedy sa pohľadávka spoločnosti XXXXX stala splatnou a boli by uspokojovaní ako druhí v rade. V prípade, ak by v tom čase XXXXX išiel o

konkurzu, tak XXXXX ako druhý zabezpečený veriteľ v poradí, by nedostal nič. Všetko by išlo banke. O tomto možno hovoriť v teoretickej rovine, pretože ak nahliadneme do majetku spoločnosti XXXXX v tom čase, tak sa to síce tvári, že majetok tam majú v rozsahu cca 3 milióny Eur, ale keď došlo k speňažovaniu majetku v konkurze, tak sa ho nepodarilo speňažiť v takej hodnote, ako o ňom účtovali. A mali hlavne skoro 1.000.000€ na obežnom majetku, čo bolo nepredajné, pretože vyrábané produkty, boli produkty na mieru pre konkrétnych odberateľov.

Svedkyňa XXXXX vo svojej výpovedi okrem iného uviedla, že v spoločnosti XXXXX mala na starosti vedenie účtovníctva, spracovanie daňového priznania a posledné tri mesiace, čo tam robila aj mzdy a personalistiku. V spoločnosti pracovala od roku 2001, päť rokov bola na materskej dovolenke. Svedkyňa sa vo svojej svedeckej výpovedi vyjadrovala predovšetkým k účtovaniu finančných operácií týkajúcich sa know-how, ktoré ale nie je predmetom tohto trestného stíhania. Ku dňu 29.6.2010 už bola na materskej dovolenke, takže k zmluve o pôžičke sa vyjadriť nevedela.

XXXXX XXXXX vo svojej svedeckej výpovedi okrem iného uviedol, že v roku 2010 pracoval v Tatra banke ako pracovník na oddelení s názvom Workout. Toto oddelenie malo na starosti problémové úvery. Mal na starosti klientov, ktorí z rôznych dôvodov nevedia splácať poskytnuté úvery. Jeho úlohou bolo komunikovať s týmito klientmi. Vo všeobecnosti išlo o to, že s problémovým klientom banky, medzi ktorých patrila aj spoločnosť XXXXX, sa v rámci stretnutí dohodol najefektívnejší spôsob splatenia poskytnutého úveru v prípade, že klient nevie dodržať podmienky splácania v rámci dohodnutej úverovej zmluvy. Aké konkrétne kroky boli uskutočnené vo vzťahu XXXXX, už vzhľadom na značný časový odstup uviesť nevedel. K spoločnosti XXXXX uviedol, že táto spoločnosť nebola klientom banky, vo vzťahu k nej nevykonávali žiadne činnosti. Túto spoločnosť však vnímali ako významného dodávateľa spoločnosti XXXXX a zároveň jedného z najvýznamnejších veriteľov spoločnosti XXXXX. Uviedol, že Tatra banka mala vedomosť o tom, že spoločnosť XXXXX podporovala spoločnosť XXXXX. a snažila sa zachovať činnosť spoločnosti XXXXX, ale bližšie sa k tomu vyjadriť nevedel. K spoločnosti XXXXX ešte uviedol, že v roku 2010 mala významný likvidný problém. Keby všetci jej veritelia trvali na okamžitej úhrade splatných faktúr, tak by spoločnosť XXXXX okamžite skončila. Spoločnosť XXXXX hľadala cestu, ako sa nejakým spôsobom dohodnúť s veriteľmi, pričom spoločnosť XXXXX prejavila vôľu im pomôcť preklenúť toto obdobie a preto ich reálne podporovala. Samozrejme toto všetko bolo s vidinou ozdravenia spoločnosti XXXXX následným splatením záväzkov spoločnosti XXXXX voči dodávateľom. K ekonomickej situácii spoločnosti XXXXX sa vyjadriť nevedel, ale uviedol, že predpokladá, že sa jednalo o zdravú, bonitnú spoločnosť. K zmluve o pôžičke zo dňa 29.06.2010 medzi veriteľom XXXXX a dlžníkom XXXXX, XXXXX uviedol, že na činnosti predchádzajúce jej uzatvoreniu, sa vzhľadom na časový odstup už nepamätá. K právnemu dôvodu uzatvoreniu zmluvy sa vyjadriť nevedel. Banka s uvedenou pôžičkou nevykonávala žiadne činnosti, zmluvu len pripomienkovala a odsúhlasila, pričom ako podmienku si určila práve podpis Zmluvy o nadriadenosti záväzku zo strany XXXXX. Ku skutočnosti, kto inicioval uzatvorenie zmluvy o pôžičke, XXXXX vypovedal, že vo všeobecnosti je iniciátorom riešenia stále klient, preto aj v tomto prípade musela prísť spoločnosť XXXXX s návrhom na uzatvorenie zmluvy o pôžičke. V prípade uzatvorenia tejto zmluvy sa jednalo o koordinovaný proces medzi spoločnosťami XXXXX, XXXXX a Tatra bankou. XXXXX

uviedol, že jediným dôsledkom uzatvorenia predmetnej zmluvy o pôžičke z 29.6.2010 z pohľadu Tatra banky voči XXXXX, bolo uzatvorenie Zmluvy o nadradenosti záväzku, z ktorej vyplýva, že prednostne budú uhradené záväzky voči banke. Je to štandardný postup, ktorý banky využívajú za účelom posilnenia svojej existujúcej rizikovej pozície. V prípade, že by sa spoločnosti XXXXX podarilo ozdraviť, týmto si banka zabezpečila, aby prvotne boli uhradené záväzky voči banke ako jej prvotnému veriteľovi. Na záver uviedol, že oni toto považovali za reálne ekonomické vzťahy za účelom ozdravenia spoločnosti XXXXX.

Svedok XXXXX vo svojej svedeckej výpovedi uviedol, že v roku 2010 bol zamestnaný v Tatra banke a bol vedúcim oddelenia Restructuring and Corporate Workout, ktoré malo na starosti klientov s finančnými ťažkosťami. Spoločnosť XXXXX bola v správe tohto oddelenia, pretože mala zhoršenú finančnú situáciu, nevedel už uviesť, v ktorých parametroch. Spoločnosť XXXXX bola tiež klientom Tatra banky, ale bola v správe iného oddelenia a išlo o bežného klienta, ktorý bol v štandardnej finančnej situácii. Pamätal si, že spoločnosť XXXXX bola najväčším dodávateľom a zároveň aj najväčším veriteľom XXXXX. K zmluve o pôžičke zo dňa 29.06.2010 medzi veriteľom XXXXX a dlžníkom XXXXX, XXXXX uviedol, že išlo o zmluvu medzi tretími stranami, preto sa ku nej nevedel bližšie vyjadriť. Vedel povedať len toľko, že ich oddelenie dostalo informáciu, že bude takáto zmluva uzatvorená z dôvodu, že pán XXXXX a pán XXXXX za spoločnosť XXXXX požiadali Tatra banku o súhlas so zriadením záložného práva v druhom poradí na nehnuteľnosti už založené v prospech Tatra banky. Súhlas Tatra banky so zriadením záložného práva na nehnuteľnosti bol podmienený uzatvorením Zmluvy o nadradenosti záväzku medzi Tatra bankou ako bankou, spoločnosťou XXXXX ako veriteľom a spoločnosťou XXXXX ako dlžníkom. Je to uvedené aj v písomnosti Tatra banky pod názvom „Súhlas so zriadením záložného práva na nehnuteľnosti“ zo dňa 29.06.2010. V danom prípade išlo o posilnenie právnej pozície banky. V princípe Tatra banka touto zmluvou zabezpečila, že záväzok zo zmluvy o pôžičke medzi XXXXX a XXXXX sa môže splácať až po úplnom zaplatení úveru Tatra banke.

Svedok XXXXX vo svojej svedeckej výpovedi okrem iného uviedol, že v roku 2010 pracoval v Tatra banke ako operátor informačných systémov. Náplňou jeho práce boli primárne uzávierky systémov a aj postmaster. Spoločnosť XXXXX ani spoločnosť XXXXX nepozná, z titulu svojej funkcie ani neprichádzal do kontaktu s klientmi. Z uvedeného dôvodu sa nijakým spôsobom nevedel vyjadriť ani ku zmluve o pôžičke zo dňa 29.06.2010 medzi spoločnosťami XXXXX a XXXXX. Nevedel potvrdiť ani vyvrátiť tvrdenie obvineného XXXXX o tom, že návrh predmetnej zmluvy dozorovala Tatra banka, ktorá si dala vlastné podmienky, za ktorých môže k uzatvoreniu takejto zmluvy dôjsť.

Svedok XXXXX vo svojej výpovedi okrem iného uviedol, že v spoločnosti Tatra banka v roku 2010 pracoval ako workout špecialista senior. Náplňou jeho práce bola analýza pridelených klientov z už existujúcimi načerpanými úvermi a následná spolupráca s týmito klientmi. Analýza bola zameraná na posúdenie platobnej schopnosti splácať do budúcnosti záväzky klientov voči banke, t. j. či sú schopní za nejakú dobu vysplácať úver, ktorý im bol poskytnutý. V prípade nejakého problému sa hľadali spolu s klientom riešenia, napríklad uzavretie nového splátkového kalendára a podobne. Na tomto oddelení pracovalo 28 ľudí a každý mal svoju pridelenú agendu, z nich 6 ľudí malo aj podpisové oprávnenie, on bol medzi nimi,

preto je aj jeho podpis na zmluve o nadriadenosti záväzku zo dňa 29.06.2010, ktorá bola uzatvorená ku zmluve o pôžičke zo dňa 29.06.2010. Jeho podpis je na zmluve len z titulu toho, že mal podpisové oprávnenie, spoločnosť XXXXX ani spoločnosť XXXXX neboli v databáze jeho klientov, preto sa k týmto spoločnostiam ani k dokumentom uzatvoreným medzi nimi nevedel bližšie vyjadriť.

Svedkyňa XXXXX vo svojej svedeckej výpovedi okrem iného uviedla, že v roku 2010 bola zamestnaná v spoločnosti SG Equipment Finance Czech Republic s.r.o. (ďalej len „SGEF“), kde pracovala ako administratívny pracovník. Pripravovala úverové a leasingové zmluvy, ktoré vytlačila a poskytla ich obchodníkovi, ktorý ich následne sám odovzdal klientovi na podpis. Ona s klientmi osobne do kontaktu neprichádzala. Po podpise zmluvy, ktorú jej obchodník následne doručil, zmluvu naskenovala do firemného počítačového systému, potom ju zaktivovala, v prípade potreby ju skompletizovala cez obchodníka. K žiadosti spoločnosti XXXXX zo dňa 17.06.2010 o indikatívnu ponuku financovania, k jej posudzovaniu a k uzatvoreniu zmluvy o úvere č. 07000110/10, XXXXX uviedla, že túto zmluvu vypracovala ona potom, ako jej kreditné oddelenie spoločnosti daný prípad schválilo, vyplnila zmluvu podľa predtlaču, do ktorej zadala údaje poskytnuté kreditným oddelením, pričom mala k dispozícii aj kreditnú správu spoločnosti XXXXX, to znamená, že tejto spoločnosti bol úver schválený a môže sa realizovať. Po vypracovaní zmluvy, túto odovzdala obchodníkovi XXXXX, ten ju dal podpísať klientovi, následne ju priniesol naspäť, ona zmluvu odskenovala, zaktivovala a vypracovala splátkový kalendár a poslala ju poštou klientovi. Tým pre ňu práca s touto zmluvou skončila. Ku indikatívnej ponuke financovania uviedla, že túto ponuku ona nevypracovávala, ponuku vždy vypracoval pre klienta obchodník a na základe tejto ponuky sa potom úver schválil a poskytol alebo neposkytol. Na otázku, či má vedomosť o tom, že by v roku 2010 spoločnosť XXXXX predložila SGEF údaje o jej ekonomickej situácii, na základe ktorých SGEF nebola ochotná poskytnúť spoločnosti XXXXX úver, XXXXX uviedla, že nemá o tomto vedomosť, ale bežná prax bola, že klient musel poskytnúť finančné výkazy k schváleniu, v tomto prípade, či to bolo na prvýkrát odmietnuté, tak o tom vedomosť nemá a zopakovala, že ona spracovávala finálne poskytnutie úverov alebo leasingov už po schválení ale len v administratívnej podobe.

Svedkyňa Ing. XXXXX vo svojej svedeckej výpovedi okrem iného uviedla, že v roku 2010 pracovala pre spoločnosť SGEF na pozícii úverový analytik. Spoločnosť poskytuje úvery. Konkrétnou náplňou jej práce bolo posudzovanie bonity klientov, predmetu financovania a celkové posúdenie firmy na predloženie úverovej správy. Vo všeobecnosti to funguje tak, že najskôr záujemca - klient osloví obchodníka spoločnosti SGEF s požiadavkou, aký stroj chce financovať a za akých podmienok by chcel financovať. Následne obchodník vypracuje indikatívnu ponuku, čo je nezáväzná ponuka na financovanie. V prípade, že dôjde k akceptácii podmienok, predloží klient všetky potrebné doklady k ekonomickej situácii (výkaz ziskov a strát, súvaha, daňové priznania, informačný dotazník a obchodný plán), ktoré idú na posúdenie oddeleniu rizika. Po ich vyhodnotení sa zaujme finálne stanovisko, či bude úver klientovi poskytnutý. Čo sa týka prvého stanoviska spoločnosti k indikatívnej ponuke financovania zo dňa 17.6.2010, k tomuto sa vyjadriť nevedela, pretože k samotnej ponuke stanovisko nedávajú. Spoločnosť dáva stanovisko až keď je zanalyzovaný celý prípad a dávajú sa len finálne stanoviská, s ktorými buď klient súhlasí alebo nesúhlasí a v prípade, že nesúhlasí, môže dôjsť k vyjednávaniu. XXXXX uviedla, že nevie o tom, že by spoločnosť XXXXX v roku 2010 predložila

SGEF údaje o jej ekonomickej situácii, na základe ktorých by nebola ochotná poskytnúť XXXXX úver. Vo finálnej správe to nie je uvedené, ale či prebehlo nejaké vyjednávanie, to si nepamätá.

Svedok XXXXX vo svojej svedeckej výpovedi uviedol, že do roku 2010 pracoval pre spoločnosť SGEF na pozícii obchodník. Hľadal klientov, pripravoval podklady na schválenie financovania a dohadoval s klientom podmienky financovania. Systém fungoval tak, že ak chcel klient niečo prefinancovať, zaslala sa mu indikatívna ponuka, ako by to mohlo vyzeráť, na základe ktorej sa klient rozhodne, či túto ponuku na financovanie je schopný zvládnuť alebo nie. V tomto prípade oslovila spoločnosť XXXXX spoločnosť SGEF so žiadosťou o vypracovanie ponuky na financovanie, žiadosť spracúval on osobne. Vypracoval na základe ich požiadavky indikatívnu ponuku, ktorú im poslal pre informáciu. Po odsúhlasení ponuky klientom, klient požiadaval o financovanie a doložil potrebné doklady na schválenie financovania. Schvaľovanie robí iné oddelenie, s tým už obchodník nemá nič spoločné, obchodník ich iba spracuje. Schvaľovacie oddelenie po posúdení dokladov rozhodne o tom, či žiadosť o financovanie schváli a za akých podmienok. Je vysoko pravdepodobné, že so zástupcami XXXXX rokoval on osobne, ale pre odstup času si už nepamätal kde, kedy a ako rokovanie prebehlo. Obsahom rokovania bolo dohodnutie podmienok financovania. Nepamätá si, aká bola prvá reakcia na indikatívnu ponuku. XXXXX uviedol, že nevie o tom, že by spoločnosť XXXXX v roku 2010 predložila SGEF údaje o jej ekonomickej situácii, na základe ktorých by nebola ochotná poskytnúť XXXXX úver. Údaje v indikatívnej ponuke nemajú nič spoločné s údajmi účtovných dokladov spoločnosti, ktorá žiada o financovanie. Tieto údaje predkladá spoločnosť až po dohode k schvaľovaciemu procesu. Indikatívna ponuka je len orientačná a je úplne nezáväzná. Na otázku či bolo poskytnutie úveru spoločnosti XXXXX zo strany SGEF, (ktorý bol nakoniec poskytnutý na základe zmluvy o úvere č. 87000110/10), podmienené tým, že sa zníži množstvo alebo výšku nesplatených pohľadávok spoločnosti XXXXX voči spoločnosti XXXXX, XXXXX odpovedal, že na toto si už nespomína. Na otázku, či je pravdivé tvrdenie obvineného XXXXX, že spoločnosť SGEF vyžadovala od spoločnosti XXXXX, aby sa realizovala reštruktúra jej pohľadávok voči XXXXX, ktoré boli po lehote splatnosti, XXXXX uviedol, že na toto nevie odpovedať.

Súdny znalec XXXXX vypracoval znalecký posudok č. 9/2019, ktorý je značne rozsiahly nakoľko v znaleckom posudku bolo skúmaných a posudzovaných množstvo iných skutočností aj vo vzťahu k iným trestným činom, o ktorých bolo rozhodované v iných trestných konaniach, k záverom posudku bol následne aj vypočítaný. Vo vzťahu k predmetnému zločinu zvýhodňovania veriteľa podľa § 240 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona XXXXX uviedol, že zoznam pohľadávok, ktoré spoločnosť XXXXX uhradila spoločnosti XXXXX po poskytnutí pôžičky vo výške 500.000€ na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 29.06.2010 je uvedený priamo v uznesení vyšetrovateľa PZ, ktorý uviedol celkovo 19 faktúr, ktorými spoločnosť XXXXX uhradila faktúry vystavené spoločnosťou XXXXX s.r.o. Tieto faktúry boli splatné od 20.10.2019 do 21.7.2010. Tento zoznam bol špecifikovaný samotným vyšetrovateľom PZ. Na otázku vyšetrovateľky PZ či sa v rámci vypracovania znaleckého posudku týmito 19 faktúrami zaoberal resp. či ich identifikoval, XXXXX potvrdil, že všetkých 19 faktúr uvedených v uznesení vyšetrovateľa PZ o vznesení obvinenia reálne existovali a boli zaúčtované v účtovníctve XXXXX. Na otázku vyšetrovateľky PZ koľko záväzkov mala spoločnosť XXXXX neuhradených po lehote splatnosti ku dňu 30.06.2010, XXXXX odpovedal, že informáciami o záväzkoch po

lehote splatnosti u spoločnosti XXXXX sa podrobne zaoberal v kapitole 2.2.1.1, kde uviedol informácie od roku 2001 až do roku 2019 k ukončeniu konkurzu, popísal tiež vývoj platobnej neschopnosti, jej vyhodnotenie a na strane 43 posudku zhrnul pojem platobná neschopnosť spoločnosti Kopas. Tam uviedol aj dôvod, prečo podľa jeho názoru spoločnosť XXXXX neplatila svojim veriteľom faktúry načas. Podľa jeho ekonomického názoru dôvodom bolo to, že spoločnosť si kúpila majetok vo väčšom objeme ako mala zdroje z bánk a z vlastného kapitálu. Dofinancovanie realizovala neskoršími úhradami svojim veriteľom. V podkladoch doručených z archívu sa nachádzala zostava neuhradených záväzkov k 30.06.2010 a v posudku uviedol tieto nezaplatené záväzky v dvoch prílohách. Prvou je príloha č. 4 „Nezaplatené záväzky k 30.06.2010 po splatnosti viac ako jeden rok“ a v prílohe č. 7 v chronologickom slede uviedol „Nezaplatené záväzky k 30.06.2010 po splatnosti viac ako 180 dní a menej ako rok“. Čiže z toho vyplýva, že neuviedol len nezaplatené záväzky po splatnosti menej ako 180 dní a tiež záväzky, ktoré boli v splatnosti. V spomínanej prílohe č. 4 sú vyšpecifikované aj faktúry spolu s konkrétnymi sumami, ktoré spoločnosti XXXXX dlžila spoločnosť XXXXX ku dňu 29.06.2010, kedy spolu uzatvorili zmluvu o pôžičke na sumu 500.000€ a sú zoradené podľa dní po lehote splatnosti. Pokiaľ ide o záväzky spoločnosti XXXXX voči bankám ku dňu 29.06.2010, odpoveď na túto otázku sa nachádza v znaleckom posudku v prílohe č. 6, kde je uvedená súvaha k 30.6.2010, tlačená 21.7.2010, ktorá bola predkladaná bankám. Z tejto zostavy vyplýva jednoznačne a to na strane č. 234 posudku, že spoločnosť XXXXX mala k tomuto dátumu „Krátkodobé finančné výpomoci“ vo výške 500.000€ uvedenú na riadku 115 a tiež „Bankové úvery“ vo výške 1.048.345€ uvedené na riadku 116 tejto súvahy. Podľa verejne dostupných údajov na stránke finstat.sk existujú zo strany XXXXX záložné práva a to na časť nehnuteľného majetku a časť na strojné zariadenie. V ekonomickom zmysle išlo o to, že kým do podpisu zmluvy o pôžičke zo dňa 29.06.2010 bola spoločnosť XXXXX tzv. nezabezpečený veriteľ ako statní veritelia, podpisom zmluvy o pôžičke a zápisom záložného práva sa stali zároveň aj zabezpečenými veriteľmi. Na otázku vyšetrovatelky PZ či je možné určiť celkový rozsah zvýhodnenia spoločnosti XXXXX pred ostatnými veriteľmi, ktorí už mali splatné pohľadávky ku dňu 29.06.2010, XXXXX odpovedal, že určite to je možné, ale bolo by potrebné pri tejto otázke určiť aj ďalšie podmienky a to či sa to myslí od dátumu najstaršej pohľadávky uvedenej v znesení vyšetrovateľa PZ o vznesení obvinenia, t. j. k 29.10.2009. Ak by ten dátum bol k 29.10.2009, by bolo potrebné načítať zo zostáv 4 a 7 posudku všetky faktúry, ktoré mali byť uhradené pred 29.10.2009. Na otázku vyšetrovatelky PZ či mala skutočnosť, že spoločnosť XXXXX sa na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 29.06.2010 stala druhým zabezpečeným veriteľom reálny ekonomický dopad na pomerné uspokojovanie ostatných veriteľov s pohľadávkami splatnými pred 29.06.2010, XXXXX odpovedal, že najprv musí vysvetliť, čo on ako znalec chápe pod pojmom „pomerné uspokojenie“. Pri svojom ponímaní vychádzal z vysvetlenia zborníku Univerzity Komenského zo dňa 7.12.2018, kde prokurátori Čenteš a Šanta uvádzajú, že škoda ako zákonný znak zvýhodňovania veriteľa podľa § 240 Trestného zákona predstavuje rozdiel medzi čiastkou, ktorou bola uspokojená pohľadávka zvýhodneného veriteľa a čiastkou, ktorá by tomuto veriteľovi patrila pri pomernom a rovnomernom vysporiadaní v konkurze, pretože práve tento rozdiel predstavuje čiastku, o ktorú boli ostatní veritelia poškodení. Z posudku a hlavne z uznesenia vyšetrovateľa PZ je jednoznačne uvedené, u ktorých pohľadávok bol zvýhodnený veriteľ a potom pri škode je potrebné len odpovedať, akú čiastku by dostali veritelia uvedení v prílohe č. 4 a č. 7 posudku. Z reštrukturalizačného a konkurzného riešenia

spoločnosti XXXXX vyplynulo, že uvedení nezabezpečení veritelia nedostali žiadnu finančnú čiastku. Sú dva typy, čo nedostali nič. Prví sú tí, ktorí sa neprihlásili do konkurzného konania, nakoľko možno o ňom nevedeli a tým stratili nárok na finančnú čiastku. O akú sumu ide, popísal v posudku, pričom celková suma sa prejavila v hospodárskom výsledku XXXXX ako jeho výnos. Druhá skupina bola tá, ktorá si prihlásila svoje pohľadávky a dokonca boli aj takí, ktorí to realizovali cez svojich právnikov, tak tí tiež v konečnom dôsledku nedostali finančné prostriedky, lebo výnos z konkurzu nepostačoval na vyplatenie týchto pohľadávok. Nie je potrebné rátať pomer, lebo logicky je zrejmé, že išlo o celých 100%. Na otázku vyšetrovateľky PZ či je možné číselne vyjadriť škodu, ktorá mala byť spôsobená ostatným veriteľom za predpokladu, že z pôžičky 500.000€ mali byť pomerne uspokojení všetci veritelia so splatnosťou ich pohľadávok pred 29.6.2010, avšak celá suma bola použitá len na úhradu pohľadávok spoločnosti XXXXX s.r.o., XXXXX odpovedal, že jemu nikdy nebola v posudku položená otázka škody. Muselo by byť presne definované od ktorého dátumu a či v rámci nevyplatených veriteľov má byť zarátaná aj spoločnosť XXXXX, ktorá aj po zaplatení sumy 500.000€ čiastočne zostala aj naďalej veriteľom na základe splatných pohľadávok splatných pred 29.06.2010. Uviedol, že on ako ekonóm, by v tom čase uhrádzal pohľadávky od najstarších, ale postup pri uhrádzaní záväzkov nie je zakotvený v nijakom zákone. Toto je podľa neho právna otázka. Na otázku vyšetrovateľky PZ či bola spoločnosť XXXXX ku dňu 29.6.2010 v platobnej neschopnosti alebo v predĺžení, XXXXX odpovedal, že pojem platobnej neschopnosti vysvetlil v posudku od strany 18. Podľa jeho ekonomického názoru, spoločnosť XXXXX bola platobne neschopná už pred rokom 2010, pričom pri posudzovaní tohto faktora bral do úvahy aj rozpracovanosť zákazkovej výroby. Zaoberá sa tým na od strany 130 posudku. O tom, či bola spoločnosť predĺžená nezávisí len od výšky záväzkov po lehote splatnosti, ale závisí od zložitého ohodnocovania majetku. Aj keď spoločnosť mala pohľadávky po lehote splatnosti viac ako 1 milión €, podľa účtovníctva, kde vykazovala majetok v hodnote takmer 3 milióny, tak podľa účtovníctva by spoločnosť nebola v predĺžení a bola by schopná zo svojho majetku uhradiť splatné záväzky. Ale ako ukázal konkurz, hodnota tohto majetku nedosahovala orientačný objem 3 milióny, ale len pol milióna, za ktorú hodnotu predala majetok bývalá správkyňa. Podľa účtovnej závierky spoločnosti NL Slovakia si táto spoločnosť ohodnotila kúpený majetok spoločnosti XXXXX a zaznamenala účtovnú hodnotu majetku vo výške 1,2 milióna. Na otázku obhajcu či mala na povinnosť spoločnosti XXXXX pomerne uspokojiť všetkých dlžníkov z prijatej pôžičky od spoločnosti XXXXX na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 29.6.2010 vplyv účelová viazanosť poskytnutých finančných prostriedkov, XXXXX odpovedal, že toto je viac menej právna otázka, ktorú v posudku neriešil. Na otázku obhajcu, či znalec zohľadňoval pri zostavovaní zoznamu pohľadávok po lehote splatnosti aj premlčané pohľadávky, XXXXX odpovedal, že on žiadny zoznam nezostavoval, len uviedol zostavu, ktorú uvádzala spoločnosť XXXXX a poskytovala ju najmä bankám. Upozornil, že na strane 55 posudku uviedol, čo sa pod pojmom záväzkov myslí v účtovníctve a tam je jednoznačne uvedené, že keď je pravdepodobné, že záväzok bude zaplatený, tak v budúcnosti zníži ekonomické úžitky ekonomickej jednotky. Z tejto definície vyplýva, že ak je záväzok stále evidovaný ako ten, ktorý bude uhradený, tak premlčané pohľadávky nezohľadňoval a to z jednoduchého dôvodu, že samotné účtovníctvo ich neevidovalo ako premlčané pohľadávky. Ku dňu 29.06.2010, podľa podkladov, samotná spoločnosť XXXXX uznávala všetky záväzky, ktoré sú uvedené v prílohách č. 4 a č. 7 posudku.

Súdna znalkyňa XXXXX vypracovala Odborné vyjadrenie č. 1/2020 v ktorom uviedla menný zoznam veriteľov a číselné vyjadrenie pomerného uspokojovania ich záväzkov k 30.06.2020 zo sumy 500.000€ (a to tak koeficientom ako aj v konkrétnej sume), ku ktorému by došlo, ak by celá suma nebola použitá len na úhradu pohľadávok XXXXX. Vo svojej doplňujúcej výpovedi k odbornému vyjadreniu uviedla, že v tomto zozname veriteľov nefigurujú pohľadávky spoločnosť XXXXX z 19 faktúr v celkovej výške 503.000€, ktoré sú vyšpecifikované v uznesení o vznesení obvinenia zo dňa 19.09.2018 a to z toho dôvodu, že jej boli predložené len podklady uvedené v odbornom vyjadrení, to znamená zoznam prijatých faktúr, prijaté faktúry a zostava spoločnosti XXXXX označená ako „Časové rozlíšenie pohľadávok a záväzkov ku dňu 30.06.2010“. Tieto faktúry nefigurovali v listine z 11.8.2010 označenej ako „Časové rozlíšenie pohľadávok a záväzkov ku dňu 30.06.2010“, to znamená, že firma ich neevidovala ako neuhradené. Na otázku vyšetrovateľky PZ, či by zohľadnenie týchto 19-tich faktúr vystavených spoločnosťou XXXXX s.r.o. spoločnosti XXXXX, malo vplyv na celkový rozsah škody spôsobenej zvýhodnením, XXXXX odpovedala, že je to hypotetická otázka a je v podstate bezpredmetná, lebo firma XXXXX ich neevidovala ako neuhradené.

Podľa § 8 Trestného zákona trestný čin je protiprávny čin, ktorého znaky sú uvedené v Trestnom zákone, ak Trestný zákon neustanovuje inak.

Podľa § 2 odsek 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie.

Podľa § 2 odsek 12 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Trestného činu zvýhodňovanie veriteľa podľa § 240 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona sa dopustí ten, kto ako dlžník, ktorý nie je schopný plniť svoje splatné záväzky, zmarí, hoci aj len čiastočne, uspokojenie svojho veriteľa tým, že zvýhodní iného veriteľa a spôsobí tým škodu veľkého rozsahu. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie suma dosahujúca najmenej päťstónásobok škody malej, t.j. 133.000 Eur.

Dlžník je osoba, ktorá je na základe existujúceho záväzkového vzťahu povinná niečo dať, konať, zabezpečiť, zdržať sa konania lebo strpieť. Na druhej strane záväzkového vzťahu sa nachádza veriteľ s právom na plnenie voči dlžníkovi. Podstatným znakom tohto trestného činu je neschopnosť dlžníka plniť si svoje záväzky. V zásade musí ísť o už splatné reálne záväzky, nielen o ich účtovný stav. Splatný je taký záväzok, ktorý je plniteľný z hľadiska uplynutia dohodnutej doby. Dlžník je v úpadku, ak je platobne neschopný alebo predĺžený. Zvýhodňovanie veriteľa spočíva v tom, že dlžník, ktorý je platobne neschopný alebo predĺžený, plní jednému veriteľovi spôsobom nezodpovedajúcim zásade pomerného uspokojenia, tak ako to predpokladá zákon o konkurze a reštrukturalizácii, na úkor ostatných veriteľov. Zvýhodnený veriteľ dostáva to, čo by mu inak právom patrilo, ale pretože dlžník nie je schopný uspokojiť všetkých svojich veriteľov, úplným uspokojením jedného veriteľa ukracuje ostatných veriteľov. Platobne neschopný je ten, kto má viac ako jedného veriteľa a nie je schopný plniť 30 dní po lehote splatnosti viac ako

jeden peňažný záväzok. Za jednu pohľadávku pri posudzovaní platobnej schopnosti dlžníka sa považujú všetky pohľadávky, ktoré počas 90 pred podaním návrhu na vyhlásenie konkurzu pôvodne patrili len jednému veriteľovi. Predĺžený je ten, kto je povinný viesť účtovníctvo podľa osobitného predpisu, má viac ako jedného veriteľa a hodnota jeho záväzkov presahuje hodnotu je majetku.

Tohto trestného činu sa páchatel' nedopustí, ak ostatní veritelia majú možnosť uspokojenia svojich pohľadávok zo zostávajúceho dlžníkovho majetku. Rovnako nebude dlžník trestne zodpovedným napr. vtedy ak síce uspokojuje pohľadávku iba jedného z veriteľov, ale len preto, aby tak nevyhnutne zabezpečil chod spoločnosti s cieľom skorého uspokojenia ďalších pohľadávok.

Zo subjektívnej stránky sa vyžaduje úmysel. Ide o úmyselný trestný čin.

V zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, ktorý deklaruje zavinenie, je trestný čin spáchaný úmyselne, ak páchatel' chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom.

V zmysle § 15 písm. b) Trestného zákona je trestný čin spáchaný úmyselne, ak páchatel' vedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozmenný (nepriamy úmysel).

Zavinením sa rozumie vnútorný psychický stav páchatel'a k skutočnostiam tvoriacim trestný čin. Tvorí obligatórnu zložku subjektívnej stránky trestného činu. Zavinenie je podstatnou náležitosťou trestnej zodpovednosti, čím je vyjadrená zásada, že bez zavinenia niet trestného činu ani trestu. Zavinenie vo forme úmyslu je vybudované na dvoch zložkách vedomostnej a vôľovej. Podľa stupňa naplnenia vôľovej zložky sa rozlišuje priamy a nepriamy úmysel. Pri priamom úmysle páchatel' chce spôsobiť porušenie alebo ohrozenie chráneného záujmu. Chcenie sa chápe ako najvyšší prejav vôle. Pri nepriamom úmysle páchatel' priamo nechcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, súčasne je však uzrozmenný s tým, že takéto porušenie alebo ohrozenie nestane. Uzrozmennenie sa tu chápe ako nižšia zložka vôle. O nepriamy úmysel ide aj vtedy, ak ľahostajnosť páchatel'a k tomu, či daný následok nastane alebo nenastane, vyjadruje jeho kladné stanovisko k oboj daným možnostiam.

Na základe vykonaných dôkazných prostriedkov v prípravnom konaní a to najmä vykonaných výsluchov, vykonaného znaleckého dokazovania a zabezpečených listinných materiálov som toho názoru, že konaním obvinených Ing. XXXXX, XXXXX a XXXXX neboli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty zločinu zvýhodňovanie veriteľa podľa § 240 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona a to z dôvodu absencie subjektívnej stránky.

Uvedený záver opieram o zistený skutkový stav, z ktorého je nepochybne zrejmé, že spoločnosť XXXXX bola najväčším dodávateľom výpalkov pre spoločnosť XXXXX, ktorá sa zaoberala výrobou zvaraných oceľových konštrukcií. Obchodovali spolu od roku 2000, pričom napr. v roku 2008 mali celkový obrat vo výške okolo 7 miliónov Eur po prepočte. Problém nastal v rokoch 2009 a 2010, kedy tržby spoločnosti XXXXX klesli o 64%, čo značne sťažilo splácanie faktúr svojim veriteľom v lehote splatnosti. Obvineným IXXXXX XXXXX a XXXXX je kladené za vinu, že celkovo 19 faktúr spoločnosti XXXXX, vymenovaných v skutkovej vete tohto

uznesenia, s dátumom splatnosti od 29.10.2009 do 21.07.2010, v celkovej výške 503.000,- €, boli zo strany spoločnosti XXXXX v prospech spoločnosti XXXXX uhradené v rozpore so zásadou pomernosti a rovnomernosti. Malo sa tak stať na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 29.06.2010. Na základe tejto zmluvy spoločnosť XXXXX ako veriteľ poukázala na účet spoločnosti XXXXX číslo účtu 2627780222/1100 vedený v Tatra banke jednorazovú pôžičku vo výške 500.000,- €. Suma vo výške 500.000,- € bola účelovo viazaná a mohla byť na základe zmluvy použitá len a výhradne na úhradu už existujúcich splatných záväzkov dlžníka XXXXX voči veriteľovi XXXXX. V zmysle zmluvy o pôžičke bola suma vo výške 500.000,- € poukázaná z účtu XXXXX na účet XXXXX a následne zaslaná z účtu XXXXX späť na účet XXXXX ako forma splatenia dovtedajších pohľadávok veriteľa XXXXX po lehote splatnosti v celkovej výške 503.000,- € v zmysle vyššie spomínaných faktúr. Lehota splatnosti nového záväzku vo výške 500.000,- € v zmysle zmluvy o pôžičke zo dňa 29.06.2010 bola stanovená do 30.06.2011. Spoločnosť XXXXX si svoju novú pohľadávku zo zmluvy o pôžičke zabezpečila uzatvorením zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam vo vlastníctve spoločnosti XXXXX, zapísaným na LV č. 8151, k.ú. Zvolen, obec Zvolen, okres XXXXX (pozemky, čerpacia stanica úžitkovej vody, budova a sklad technických plynov) a to na základe zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnému majetku zo dňa 29.06.2010. Je však nevyhnutné poukázať aj na tú skutočnosť, že v čase uzatvorenia zmluvy o pôžičke v roku 2010 bola najväčším veriteľom spoločnosti XXXXX Tatra banka so svojou pohľadávkou vo výške 606.664,59 € (Zmluva o splátkovom úvere č. 923/2006 v cudzej mene v hodnote 440.705,- € a Zmluva o kontokorentnom úvere č. 2349/2005 na sumu 5.000.000,- Sk, čo je v prepočte 165.959,59 €). Tatra banka mala svoje pohľadávky zabezpečené zriadením záložného práva k nehnuteľnostiam vo vlastníctve spoločnosti XXXXX, zapísaným na LV č. 8151, k.ú. Zvolen, obec Zvolen, okres Zvolen (pozemky, čerpacia stanica úžitkovej vody, budova a sklad technických plynov) a to na základe zmluvy o zriadení záložného práva k nehnuteľnému majetku zo dňa 24.05.2006. V podstate Tatra banka a spoločnosť XXXXX boli najväčšími veriteľmi dlžníka XXXXX, pričom Tatra banka bola zabezpečeným veriteľom v 1. rade. Spoločnosť XXXXX sa stala zabezpečeným veriteľom v 2. rade so súhlasom Tatra banky, ktorá ako prvý zabezpečený veriteľ mala vedomosť o uzavretej zmluve o pôžičke a hlavne zmluvu o zriadení záložného práva na nehnuteľnosti zo dňa 29.06.2010 pripomenovala a odsúhlasila ju pod podmienkou uzatvorenia Zmluvy o nadradenosti záväzku zo strany XXXXX, ktorá znamenala, že záväzok zo zmluvy o pôžičke zo dňa 29.06.2010 nebude dlžník XXXXX splácať skôr, kým nebudú splatené záväzky XXXXX voči Tatra banke z úverových vzťahov. Ku všetkým uvedeným skutočnostiam existujú jednak príslušné listiny založené vo vyšetrovacom spise a tieto skutočnosti potvrdili tak obvinení ako aj pracovníci Tatra banky.

Vo vzťahu k motívu obvinených, pri posudzovaní subjektívnej stránky trestného činu zvýhodňovania veriteľa, považujem za potrebné uviesť, že vykonaným dokazovaním nebola preukázaná subjektívna stránka tohto trestného činu spočívajúca v úmyselnom zmarení uspokojenia iných veriteľov zvýhodnením jedného zo svojich veriteľov. Pre vyvodenie trestnoprávnej zodpovednosti za spáchanie trestného činu zvýhodňovania veriteľa sa vyžaduje úmyselné zavinenie. Preto je kľúčové preukázať úmysel páchatel'a, a to takým spôsobom, že nebude o ňom žiadnych pochyb, pričom k naplneniu trestnej zodpovednosti za spôsobený následok, nestačí tento len spôsobiť, ale je nevyhnutné ho aj zaviniť (Nález Ústavného súdu ČR z 2. mája 2002, sp.zn. III. ÚS 575/2001). Je nepochybné, že síce došlo k

uprednostneniu veriteľa XXXXX pred ostatnými veriteľmi, avšak stalo sa tak nie z dôvodov zmariť čo aj len čiastočne uspokojenie ostatných veriteľov spoločnosti XXXXX a s cieľom spôsobiť im škodu. Skôr naopak, uzatvorením zmluvy o pôžičke boli sledované dva základné ciele. Prvým z cieľov bola snaha oboch spoločností (XXXXX aj XXXXX) pokračovať napriek pohľadávkam po lehote splatnosti vo vzájomnej obchodnej spolupráci, keďže obe firmy boli na sebe svojim spôsobom závislé a mali navzájom prispôsobené aj technológie (pre XXXXX bola XXXXX najväčším dodávateľom, pre XXXXX bola naopak XXXXX najväčším odberateľom) ako aj snaha o zlepšenie ekonomickej bilancie dlžníka XXXXX za účelom vytvorenia priestoru pre splácanie ostatných záväzkov dlžníka XXXXX, aby nedošlo ku krachu spoločnosti. Druhým cieľom bola snaha spoločnosti XXXXX o získanie úveru od banky SGEF na európsky projekt financovania technológií. Podľa zhodného vyjadrenia všetkých troch obvinených, podmienkou na poskytnutie úveru spoločnosti XXXXX bola transformácia ich pohľadávok po lehote splatnosti, ktorých mala spoločnosť XXXXX viac, ako bola financujúca banka SGEF ochotná z hľadiska rizikovosti návratnosti poskytnutého úveru akceptovať. Keďže najväčší objem pohľadávok po lehote splatnosti mala spoločnosť XXXXX práve voči XXXXX, bolo logické zamerať sa na riešenie štruktúry pohľadávok práve u tejto spoločnosti. Podmienka banky o nutnosti transformovania pohľadávok po lehote splatnosti na pohľadávku pred lehotou splatnosti síce nie je nikde písomne podchytená, obvinení však zhodne tvrdia, že o tejto podmienke rokovali. Zamestnanci SGEF, ktorí boli vypočutí v procesnom postavení svedkov, existenciu takejto podmienky banky nevyhlásili ani nepotvrdili, pretože si vzhľadom na odstup času buď na podrobný obsah rokovaní nespomínali, alebo sa nevedeli vyjadriť. Svedok XXXXX za SGEF uviedol, že je vysoko pravdepodobné, že so zástupcami XXXXX rokoval osobne, obsahom rokovania určite bolo dohodnutie podmienok financovania, ale pre odstup času si už nepamätal kde, kedy a ako rokovanie prebehlo, svedkyňa XXXXX uviedla, že nemá vedomosť o tom, že by poskytnutie úveru spoločnosti XXXXX bolo podmienené reštruktúrou ich pohľadávok po lehote splatnosti, aj keď je pravdou, že bežná prax bola, že klient musel poskytnúť finančné výkazy k schváleniu a či to bolo v prípade spoločnosti XXXXX na prvýkrát odmietnuté, to si nepamätala, svedkyňa XXXXX nevedela, či XXXXX predložila SGEF údaje o jej ekonomickej situácii, na základe ktorých by im banka nebola ochotná poskytnúť úver s tým, že vo finálnej správe tento údaj uvedený nie je, ale či ohľadom toho prebehlo nejaké vyjednávanie, to si nepamätá. V zmysle zásady „in dubio pro reo“ vychádzam pri hodnotení dôkazov zo zhodných výpovedí všetkých troch obvinených, ktorí túto podmienku banky vo svojich výpovediach potvrdili ako rozhodujúcu podmienku pre poskytnutie úveru. Na základe spoločných jednaní medzi Tatra bankou a.s., XXXXX a XXXXX všetci zúčastnení s ohľadom na úverové podmienky SGEF dospeli nakoniec k záveru, že najschodnejšie bude pretransformovať krátkodobé pohľadávky po lehote splatnosti na kvázi dlhodobý úver. Stalo sa tak práve na základe spomínanej zmluvy o pôžičke na sumu 500.000,- € zo dňa 29.06.2010, ktorá bola účelovo prísne viazaná na úhradu skôr splatných pohľadávok spoločnosti XXXXX. Preto v danom prípade ani nemohla byť dodržaná zásada uspokojovania najstarších pohľadávok resp. zásada pomernosti či rovnomernosti uhrádzania záväzkov, keďže účelovosť použitia týchto finančných prostriedkov bola striktné daná veriteľom v zmluve o pôžičke. V súvislosti s tým je potrebné poukázať na výpovede znalcov XXXXX a XXXXX, ktorí zhodne uviedli, že postup dlžníka pri úhrade splatných pohľadávok jeho veriteľov nie je zakotvený v žiadnom právnom predpise či norme, je upravené len pomerné uhrádzanie záväzkov v zákone o konkurze a reštrukturalizácii, ktorý

však platí až pre čas po vyhlásení konkurzu prípadne reštrukturalizácie. Uvedený fakt vyplýva aj z platnej právnej judikatúry, kde primeraná doba plnenia splatných záväzkov sa posudzuje vždy vzhľadom k okolnostiam konkrétneho prípadu a to aj s prihliadnutím k pravidlám riadneho hospodárenia ako aj k hospodárskym pomerom dotyčného dlžníka a k tomu, či dlžník bude mať objektívnu možnosť, aby prípadne svoj stav insolventie v dohľadnej dobe zvrátil (uznesenie zo dňa 07.03.2007, sp. zn. 5 Tdo 204/2007). Podľa súdnej praxe sa uvádza, že k trestnému činu zvýhodňovania veriteľa dochádza najčastejšie v období tesne pred konkurzom. V roku 2010 sa však o konkurze spoločnosti XXXXX ani len neuvažovalo, o čom svedčí fakt, že prvá reštrukturalizácia bola súdom schválená až v roku 2011, potom bola súdom schválená druhá reštrukturalizácia a konkurz bol vyhlásený až začiatkom roka 2014, teda viac ako tri roky po podpise predmetnej zmluvy o pôžičke z roku 2010, uzatvorením ktorej sa mali obvinení dopustiť zvýhodnenia veriteľa XXXXX na úkor ostatných svojich veriteľov.

Zastávam názor, že skutkovú podstatu trestného činu zvýhodňovania veriteľa nenapĺňuje konanie insolventného dlžníka, ktorý síce plne uspokojí splatnú pohľadávku len niektorého z viacerých svojich veriteľov (v danom prípade pohľadávky z 19 faktúr vystavených XXXXX v celkom objeme 503.000,- € na základe novo uzatvorenej zmluvy o pôžičke zo dňa 29.06.2010 na sumu 500.000,- €), ak tak dlžník urobí s odôvodneným predpokladom získania ďalších prostriedkov potrebných k uspokojeniu splatných pohľadávok ostatných svojich veriteľov. A podľa zadovážených dôkazov práve tento cieľ sledovali jednotlivé zmluvné strany uzatvorením zmluvy o pôžičke zo dňa 29.06.2010. Faktom je, že uzatvorením zmluvy o pôžičke zo dňa 29.06.2010 sa zmenilo postavenie spoločnosti XXXXX z bežného veriteľa na druhého zabezpečeného veriteľa, avšak s výhradou zakotvenou v zmluve o nadriadenosti záväzku Tatra banky a.s. (pohľadávku XXXXX nebude XXXXX splácať skôr ako budú uhradené pohľadávky banky z úverových vzťahov dlžníka). Je dôležité poukázať na to, že uzatvorením zmluvy o pôžičke zo dňa 29.06.2010 nedošlo k zániku záväzku XXXXX voči XXXXX jeho splnením, ale len k nahradeniu jedného záväzku záväzkom druhým. Uzatvorením zmluvy o pôžičke sa sledoval v prvom rade úmysel zlepšiť ekonomickú bilanciu spoločnosti XXXXX s cieľom získať ďalšie prostriedky na úhradu splatných pohľadávok ostatných svojich veriteľov, s cieľom zachovania chodu spoločnosti a s cieľom udržania nemalého počtu pracovných miest (v roku 2010 cca 100). Tento úmysel vyplýva z výpovedí všetkých troch obvinených, ktorí sú vo svojich výpovediach jednotní a v ničom podstatnom sa nerozchádzajú. Tento ich úmysel vo svojej svedeckej výpovedi potvrdil aj zamestnanec spoločnosti Tatra banky XXXXX, ktorý vyslovene uviedol, že Tatra banka mala vedomosť o tom, že spoločnosť XXXXX podporovala spoločnosť XXXXX a snažila sa zachovať činnosť spoločnosti XXXXX, keďže spoločnosť XXXXX mala v roku 2010 významný likvidný problém. Keby všetci jej veritelia trvali na okamžitej úhrade splatných faktúr, tak by spoločnosť XXXXX okamžite skončila. Spoločnosť XXXXX preto hľadala cestu, ako sa nejakým spôsobom dohodnúť s veriteľmi, pričom spoločnosť XXXXX prejavila vôľu im pomôcť preklenúť toto obdobie a preto ich reálne podporovala. Cieľom však bolo ozdravenie spoločnosti XXXXX a následného splatenia záväzkov spoločnosti XXXXX voči veriteľom a nie zvýhodnenie niektorého z veriteľov. XXXXX banka podľa výpovede XXXXX všetky tieto kroky považovala za reálne ekonomické kroky za účelom ozdravenia spoločnosti XXXXX. Aj samotná správkyňa konkurznej podstaty XXXXX XXXXX, uviedla, že do reštrukturalizačného plánu robila analýzu účtovníctva spoločnosti XXXXX tri roky spätne a potvrdila, že

predpoklad oživenia spoločnosti XXXXX, resp. predpoklad, že za zachovania obchodnej spolupráce medzi dodávateľom XXXXX a odberateľom XXXXX dôjde k splateniu dovtedy nesplatených pohľadávok, bol reálny.

Ďalším dôležitým faktom, ktorý svedčí o reálnej šanci na oživenie a revitalizáciu spoločnosti XXXXX svedčia aj dve súdom schválené reštrukturalizácie, ktoré v prípade, že by reštrukturalizačné plány boli nereálne, tak by ich súd ani v jednom prípade neschválil. Podľa zabezpečených listín a tiež výpovedí obvinených od uzatvorenia zmluvy o pôžičke zo dňa 29.06.2010 do vstupu spoločnosti XXXXX do konkurzu v roku 2014, spoločnosť XXXXX so spoločnosťou XXXXX zrealizovala obchody v nemalom objeme cca 3,6 miliónov Eur, čo bolo aj zdokladované listinami.

Som toho názoru, že uzatvorením zmluvy o pôžičke nedošlo k zvýhodňovaniu veriteľa XXXXX na úkor ostatných veriteľov XXXXX, tak ako je to obvineným kladené za vinu v uznesení o vznesení obvinenia zo dňa 19.09.2018, práve naopak, logicky možno dospieť k záveru, že uzatvorením zmluvy o pôžičke zo dňa 29.06.2010 sa veriteľ XXXXX skôr znevýhodnil, keď svoje splatné pohľadávky nahradil pohľadávkami ešte nesplatenými a vzdal sa v prospech spoločnosti XXXXX úrokov z omeškania z ich už skôr splatných pohľadávok. Ak by ostali v platnosti skôr splatné pohľadávky, pri nutnosti platenia úroku z omeškania veriteľovi XXXXX, tak by táto suma po prepočte bola v konečnom dôsledku vyššia ako úroky dohodnuté so spoločnosťou XXXXX v zmluve o pôžičke zo dňa 29.06.2010. Ďalším dôkazom, že nedošlo k zvýhodneniu veriteľa XXXXX na úkor ostatných veriteľov XXXXX, svedčí aj fakt, že pohľadávka spoločnosti XXXXX zo zmluvy o pôžičke zo dňa 29.06.2010 v celkovej výške 810.000,- € (500.000,- € plus príslušenstvo) bola v konkurze predaná ako nevyžiteľná pohľadávka hlboko pod cenu za sumu 40.000€. Na základe týchto čísiel ani náhodou nemožno uvažovať o tom, že by uzatvorením zmluvy o pôžičke v roku 2010 došlo k zvýhodneniu veriteľa XXXXX a jediným motívom konania všetkých troch obvinených, bola snaha zachovať fungovanie a schod spoločnosti XXXXX s cieľom vyprodukovania zisku. To, že spoločnosť nakoniec po viac ako 3 rokoch od uzatvorenia zmluvy o pôžičke skončila v konkurze, nemohol preukázateľne nikto z obvinených pri jej uzatváraní dňa 29.06.2010 predpokladať a preto nedošlo k naplneniu subjektívnej stránky trestného činu zvýhodňovanie veriteľa tak, ako to predpokladá Trestný zákon.

Podľa môjho názoru nebola naplnená ani samotná objektívna stránka trestného činu zvýhodňovania veriteľa podľa § 240 Trestného zákona, ktorá predpokladá, že dlžník, ktorý nie je schopný plniť svoje splatné záväzky, zmarí, hoci aj len čiastočne, uspokojenie svojho veriteľa tým, že zvýhodní iného veriteľa. Výpoveďou správkyne konkurznej podstaty XXXXX Škodovej a doloženým výpisom prihlásených, zistených, popretých, uspokojených a neuspokojených pohľadávok bolo preukázané, že k zvýhodneniu veriteľa XXXXX, tak ako je to obvineným kladeným za vinu nedošlo, pretože spoločnosť XXXXX nikdy nemala taký majetok, aby bola schopná uspokojiť všetkých svojich veriteľov, pričom takýto majetok nemala ani v čase uzatvorenia zmluvy o pôžičke v roku 2010 a ani po roku, kedy sa pohľadávka spoločnosti XXXXX stala splatnou a boli by uspokojovaní ako druhý v rade. V prípade, ak by v tom čase, t.j. v roku 2011 XXXXX išiel o konkurzu, tak XXXXX ako druhý zabezpečený veriteľ v poradí, by nedostali vôbec nič (z toho vyplýva, že ekonomicky neboli reálne nijako znevýhodnení). Celá speňažená podstata by pripadla banke. Účtovná hodnota majetku síce bola v rozsahu cca 3 milióny Eur, ale keď došlo k speňažovaniu majetku v konkurze, tak sa ho nepodarilo

speňažiť v takej hodnote, ako o ňom účtovali. Pohľadávka XXXXX v celkovej výške 810.000€ bola predaná hlboko pod cenu spoločnosti XXXXX. za 40.000€. Samotná pohľadávka KL XXXXX (pôvodne XXXXX) bola prihlásená do konkurzu a zistená vo výške 900.488,40 € a nakoniec bola v konkurze uspokojená (napriek tomu, že pohľadávka bola zabezpečená záložným právom) len vo výške 23.514,88 € aj to z majetku všeobecnej konkurznej podstaty. Zhodnotením uvedených skutočností možno bez akýchkoľvek pochybností vyvodiť záver, že uzatvorením zmluvy o pôžičke zo dňa 29.06.2010 nedošlo k zvýhodneniu veriteľa.

Na záver poukazujem aj na tú skutočnosť, že spoločnosť XXXXX uzavrela zmluvu o pôžičke, ktorá bola účelovo viazaná v tom zmysle, že finančné prostriedky z pôžičky, museli byť použité na viazaný účel. Ak by tak neurobila, porušila by podmienky poskytnutej pôžičky, pričom bez tejto viazanosti by pôžičku vo výške 500.000,- € nikdy nezískali. Z právneho hľadiska nie je jednoznačné, či bolo dôležitejšie po prijatí sumy 500.000,- € na bankový účet spoločnosti XXXXX, splatiť dlhy veriteľov, alebo naplniť zmluvu o pôžičke so spoločnosťou XXXXX. Spoločnosť XXXXX v súlade so svojimi zámermi na revitalizáciu a snahou zachovať chod spoločnosti, naplnila ustanovenia zmluvy o pôžičke, ktorými bola viazaná. Dôležitý je tiež fakt, že samotná zmluva o pôžičke zo dňa 29.06.2010 nikdy nebola napadnutá a teda o jej platnosti nemožno pochybovať.

Podľa § 215 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku prokurátor zastaví trestné stíhanie ak nie je skutok, pre ktorý je vedené trestné stíhanie trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci. Po zhodnutí dôkazov vykonaných v prípravnom konaní jednotlivo aj v ich súhrne, s prihliadnutím na okolnosti za ktorých bol skutok spáchaný, spôsob vykonania činu, jeho následky možno konštatovať, že tento skutok nenapĺňa základné znaky skutkovej podstaty zločinu zvýhodňovanie veriteľa podľa § 240 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona. Žiadnym z vykonaných dôkazov po vznesení obvinenia nedošlo k potvrdeniu podozrenia vyplývajúceho zo záverov znaleckého posudku XXXXX, práve naopak, vykonaným dokazovaním sa podozrenie skôr vyvrátilo a teda nebolo preukázané, že by obvinení konali v úmysle uprednostniť veriteľa XXXXX s cieľom zmariť čo aj len čiastočne uspokojenie ostatných veriteľov a spôsobiť im tak škodu veľkého rozsahu.

S poukazom na uvedené skutočnosti bolo potom potrebné rozhodnúť tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia a trestné stíhanie všetkých troch obvinených postupom podľa § 215 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku zastaviť, pretože nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Miroslav Kmeč
prokurátor